

1969 மார்ச் 7]

[பேரவைத் தலைவர்]

எல்லாம் தெரிந்தவர்களும் சில நிலையில் தவறுவது உண்டு. தவறு செய்தவர் தவறு என்று சொல்லும் முறையைப் பாராட்டவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரொம்பப் பொருமையை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, தவறு ஒன்று செய்துவிட்டு, “அந்தத் தவறு நடந்துவிட்டது, நான் திருத்திக் கொள்கிறேன்” என்று சொல்லி விட்ட பிறகு, அந்தப் பிரச்சனையே அதோடு முடிவு செய்யவேண்டும். மேலும் இதை வளர்த்துவது முறையாகாது என்பதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : தவறைத் திருத்திக்கொள்வது என்பது வேறு, தவறுக்கு வருத்தம் தெரிவிப்பது என்பது வேறு. ஏற்கெனவே அவர் வருத்தம் தெரிவித்திருந்தால் பாதகம் இல்லை. எங்களைப் பற்றி “இன்விலினுவேஷன், போர்க் குணம்” என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. போர்க்குணம் சர்க்கார் கட்சியில் இருக்கிறதே தவிர, எங்கள் கட்சியில் இல்லை. நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொரு அங்கத்தினர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 10 தரம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று சொன்னார். எனக்குத் தெரிந்த அனுபவத்தில், நான் தவறு செய்திருந்தால், மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்வேன். அதிகார பூர்வமாகக் கேட்கவில்லை. மனிதப் பண்பு என்ற அடிப்படையில் கேட்கிறேன். தவறு இருந்தால் மன்னிப்புக் கேட்பதில் பண்பு உயரும் என்று மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து நேரத்தை வீணைக்க வேண்டாம். மனிதராயினால்தோடு மன்னிப்புக் கேட்பது வேறு, சட்ட மன்ற விதிமுறைப்படி மன்னிப்புக் கேட்பது வேறு. அந்த வகையில், ஒரு தவறு நடந்துவிட்டது, “தவறை திருத்திக் கொள்கிறேன்” என்ற அளவுக்குத் தான் அவர் கூறிக்கொள்ள சட்டமன்ற விதிமுறைகள் இடம் தருகின்றனவே தவிர, அவர் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல சட்டமன்ற விதிமுறைகளில் இடமில்லை. அந்த அளவுக்குத் தான் நான் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடத்திச் செல்ல முடியும். இதற்கு மேலும் தொடர்ந்து எதுவும் பேசாமல், இந்த விஷயத்தை இத்தோடு முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏற்கெனவே நான் பேசுவதற்கு முன்னாலேயே அவர் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு அவர் சொன்னதை வாபஸ் பெறுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அவர் அப்படிச் செய்ய வில்லை. தான் சொல்லியதை அவர் தவறு என்று கூட ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தினாலே, வருத்தம் தெரிவிக்கத் தவறிய காரணத்தினாலே, நாங்கள் இந்தச் சபையை விட்டு வெளியேறுகிறோம்.

(எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும் வெளி நடப்புச் செய்தனர்)

4. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பொது விவாதம் இப்பொழுது தொடரும்.

***திரு. ஏ. எம். இராஜா :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த மாமேதை, தமிழகத்தின் தனிப் பெருந்தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொள்கிறேன். நிர்வாகத் திறமையும், சுறுசுறுப்பும் ஆர்வமும், மிக்க கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்துள்ள இவ்வமைச்சரவைக்கு என்னுடைய பாராட்டு தலையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. எம். இராஜா]

[1969 மார்ச் 7]

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நான் முழுதும் படித்துப் பார்த்தேன். வரிச்சுமையை ஏற்றாமல், மக்களுடைய நலனை கருத்தில் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை இந்த அறிக்கை என்பதற்காக நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். தமிழகத்தில் பல கோடி மக்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறார்கள். அவர்களின் நன்றியை நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குக் காணிக்கையாக்குகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க, பாசன வசதிக்காக ரூ. 4½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ரூ. 65 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுக்கிறது. தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்ததும், கல்விக் கூடங்கள் மூடப்படும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றிருக்கிற நிலை என்ன? அவர்கள் ஒதுக்கியதைவிட ரூ. 20 கோடி அதிகமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுக்கிறது. இதன் மூலம் இன்றைய அரசு கல்வியிலே எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டிவருகிறது என்பது நன்கு புலனாகும். அதைப் போல, புகழாக வகுப்பில் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது அனைவருக்கும். சமுதாயத்தில் கல்வி எல்லோருக்கும் கிட்டவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தை, லட்சியத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் முதற்படியாக இதை நான் கருதுகிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரூ. 1½ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள். தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறக்குறைய அதன் நிலப்பரப்பில் 40 சதவிகிதம் எந்த வளமுமின்றி, மழை வளமோ, பாசன வளமோ இல்லாத வறட்சிப் பிரதேசங்கள். இந்த வறட்சிப் பிரதேசங்களில் இருக்கிற மக்களுக்காக, அதிலும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு இயற்கை பொய்த்த காரணத்தினால், இந்த அரசு ரூ. 1½ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதை நாடு பாராட்டுகிறது, நல்லவர் போற்றுகின்றனர். இருந்தும், எதிர்க்கட்சியினர் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவுமில்லை என்று பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டுகின்றனர். பட்டினியால் மக்கள் வாடுகின்றனர். பட்டணத்திற்குப் போடும்படி அரிசி பட்டிக்காட்டிற்கும் போட வேண்டாமா? பஞ்சமும் பற்றுக்குறையும் ஏற்பட்டுள்ளதே, பட்டினியைப் போக்கத் திட்டம் இல்லையே? வாட்டிரம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கிடவழி காணவில்லையே? மூடப்பட்ட பஞ்சாலகன் திறக்கப்படவில்லையே? புதிய தொழில்கள் உருவாகவில்லையே? என்று பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறி வருகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கூற விரும்புவதெல்லாம் இது தான். குறைப்பட்டுக்கொள்ளும் எதிர்க்கட்சியினரின் குறைகளை நாம் தீர்க்கமாட்டோம் என்று கூறினோமா? குறைகள் இருக்கின்றன, அவைகளைத் தீர்க்கக்கூடாது என்பதாலா, அல்லது தீர்க்க வேண்டிய வசதிகள் அமைகின்ற இல்லை என்ற காரணத்தினாலா என்பதை அவர்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திட்டங்கள் பல தீட்டப்பட்டு, அதற்கான பணத்திற்காக தமிழக அரசு வடக்கே செல்லும் போதெல்லாம் வெறுங் கையோடு திரும்பிக் கொண்டு வந்தது கடந்த காலக் கதை என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது, யாரும் மறுக்க முடியாது. கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், உணவு நிலையில் தன்னிறைவு பெற்றோம். இந்த ஆண்டு இயற்கை பொய்த்த காரணத்தினால் தமிழகத்தில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வறட்சியைப் போக்க தமிழக அரசு பல திட்டங்களைத் தீட்டுகின்றது. அதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நிதி ஒதுக்கியுள்ளது.

இன்றுள்ள வறட்சி நிலையை காங்கிரஸ்காரர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். தமிழகக் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சில மாதங்களாக தமிழகத்தில் வரப்போகின்ற பஞ்சத்தை எண்ணி தமிழகத்தில் பல இடங்களில் பேசி வருகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை சூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலையிலே இந்தியப் பேரரசு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அரிசியை வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடிவு செய்துள்ளதாகச் செய்தி வருகிறது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உண்மையிலேயே தமிழக மக்களின் பால் அக்கறை இருக்குமானால், அன்பு இருக்குமானால், அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே

1969 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

வசதிகளைத் தேட அவர்கள் முன்வருவார்களானால், இந்தியப் பேரரசைத் தடுத்து நிறுத்தி தமிழக அரசு தமிழகத்திற்காகக் கேட்கின்ற ஒரு லட்சம் டன் அரிசியை வாங்கித் தந்திருக்கக் கூடாதா? வடக்கே இருக்கிற இந்திய ஏகாதிபத்திய அரசுக்கு தமிழகத்தின் மேல், தமிழக மக்களின் மேல் அன்போ, ஆதரவோ, அரவணையோ இருக்குமானால், தமிழக அரசு கேட்காமலே அரிசியை அனுப்பியிருக்கக்கூடாதா? தமிழக வறட்சி நிலை அவர்களுக்குத் தெரியாதா? தெரியாது. என்றால் இந்தியப் பேரரசுக்கு எதற்காக ஒரு ரகசியப் போலீஸ் துறை? இதை எடுத்து விடலாமோ? இந்தியப் பேரரசு தமிழக மக்களிடத்தில் வரி வாங்க வில்லையா? வரி வாங்கி, வாங்கிக் கொட்டிக்கொள்ளும் டெல்லி அரசுக்கு தமிழக மக்களின் வாட்டத்தைப் போக்க அக்கறை ஏற்படாதது ஏன் என்று நான் கேட்கிறேன். ஆண்டுக்கு ஆண்டு இந்தியப் பேரரசு மக்களமேல் வரியை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் “என்றாவது ஒரு நாள் நம்முடைய வாழ்வில் வளம் காணுவோம், வாழ்க்கையில் முன்னேறுவோம்” என்ற எண்ணத்திலே கேட்ட வரியை எல்லாம் கொட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். வரி கொடுக்கமாட்டோம் என்று எப்பொழுதும் தமிழக மக்கள் கூறியதில்லை. இந்தியப் பேரரசின் போக்கைப் பார்த்தால், தமிழக மக்கள் “நாங்கள் இனி வரி கொடுக்கமாட்டோம்” என்று கூறக்கூடிய ஒருநிலை வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அந்த நிலைக்குத்தான் இந்தியப் பேரரசு தமிழக மக்களைத் துரத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக இந்தியப் பேரரசு தமிழக மக்களிடம் எவ்வளவு வரியை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவது இந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், 1,973 கோடி ரூபாய், இரண்டாவது இந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 2,993 கோடி, மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 6,652 கோடி என்றும், 1966-67-ல் 1,931 கோடி ரூபாயும், 1967-68-ல் 1,943 கோடியும், 1968-69-ல் 2,084 கோடியும் ஆக முதல் இந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் ஆரம்பித்து, 1952-லிருந்து இன்று வரையில் ஏறக்குறைய 17,576 கோடி ரூபாய்கள் வரியாக வாங்கியிருக்கிறது, இந்தியப் பேரரசு. இதே நேரத்தில் தமிழகத் தில் இருக்கின்ற வறட்சி நிலையை ஒட்டி தமிழக அரசு கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பாசன வசதித் திட்டங்களைத் திட்டிக் கொண்டு பணம் கேட்டிருக்கிறது மத்திய சர்க்காரை. இந்தியப் பேரரசு தமிழக அரசு கேட்ட பணத்தைக் கொடுத்ததா? கடந்த பத்தாண்டு வரலாற்றில் நாம் கேட்ட தொகையைக் கொடுப்பதாகவே இல்லை. நாம் கேட்ட தொகை ஒன்றையுமே கொடுக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதில் அது மாறப் போவதே மில்லை. வரலாறு காட்டுகிறது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் பாசனத்திற்காகக் கேட்டது ரூ. 27 கோடி, ஆனால் கொடுத்தது ரூ. 17 கோடிதான்; மூன்றாவது திட்டத்தில் பாசனத்திற்காக கேட்டது ரூ. 33 கோடி. கொடுத்ததோ ரூ. 31 கோடி தான். இந்த நிலையில் நான்காவது திட்டம் வருகிறது. அந்தத் திட்டத்திலே, நாம் கேட்டுள்ளது ரூ. 39 கோடி. கிடைக்குமா? இந்தியப் பேரரசு கொடுக்கப் போகிறதா? இந்தியப் பேரரசு தமிழக மக்களிடம்-வரி வாங்குகிறது. கொடுக்கின்ற மக்கள் பேரில் உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு அக்கறை இருந்தால், ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு என்று பேசுகிறவர்களுக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமேயானால், இந்த ரூ. 39 கோடியையும் பாசன வசதிக் காகக் கொடுத்தே தீர வேண்டும். ஆனால், எனக்கென்னமோ ஐயப் பாடாகத்தான் இருக்கிறது. நான் கிடைக்கும் என்று நம்பவில்லை. ஆனால் நிதி அமைச்சர் நம்புகிறார். நான்காவது திட்டத்திலே திட்டத்திற்காக ரூ. 624 கோடி ரூபாய் தேவை என்று நாம் கேட்டோம். ஆனால் இந்தியப் பேரரசு ரூ. 501 கோடியளவில் திட்டத்தைச் சருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளை இட்டிருக்கிறது. கேரள முதல் மந்திரி திரு. நம்புதிரிபாடு, “டெல்லி சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் பெரிதும் நம்புகிறேன். ஆனால் அதற்கு மாறாக டெல்லி சர்க்காரிடமிருந்து புதிதான கண்டிப்பையே காண்கிறோம். இப்படியே

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1969 மார்ச் 7]

ஓர வஞ்சனையாக நடக்கிறது” என்று நேற்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோளாத்திலே, மேற்கு வங்காளத்திலே, தமிழகத்திலே இந்த நிலையே நீடித்துக் கொண்டு போனால், எங்கே நிலைமைகள் போகும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. நான்காவது திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் ரூ. 300 கோடி என்று கேட்டோம். முதலிலே 250 கோடி கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டாலும், இப்பொழுது 250 கோடி கொடுக்க முடியாது, ரூ. 201 கோடிதான் கொடுப்போம், அந்த ரூ. 201 கோடியையும் மானியமாக ரூ. 51 கோடியும், பாக்கி 150 கோடியை கடனாகவும் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், அந்த 150 கோடியிலும் தமிழகம் கொடுக்கவேண்டிய ரூ. 148 கோடி போக, அதையும் எடுத்துக் கொண்டு, மீதம் இருக்கும் இரண்டு கோடியைத்தான் கொடுக்கப் போகிறது. இது மார்வாடியிடம் கடன் வாங்கியிருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் முதலிலேயே வட்டியைக் கழித்துக் கொண்டு கொடுப்பார்கள் என்பது. அது போல, இதுவும் மார்வாடித்தனமாகத்தான் தெரிகிறது. மத்திய சர்க்காரின் நோக்கம், தமிழக அரசு தன்னுடைய நான்காவது திட்டத்திற்கு நிதிப் பொறுப்பை தானே ஏற்க வேண்டும், மக்களே நிதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற வகையில் செயல்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நமக்குத் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எந்த விதமான உதவியும் இல்லை என்பதை மட்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இன்றைய நிலையில் நிறுவன வரியை பங்குத் தொகுப்பிற்குள் சேர்க்க வேண்டும் என்று நம்முடைய சர்க்கார் வற்புறுத்தி இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அது ஒரு நியாயமான கோரிக்கை. கார்ப்பொரேஷன் டாக்ஸ் மூலம், இந்தியப் பேரரசுக்கு ரூ.320 கோடி கிடைக்கிறது. நம்முடைய பங்கு, நமக்குச் சேரவேண்டிய பங்கு ஏற்குறைய ரூ. 20 கோடி என்று நம்புகிறேன். இந்தியப் பேரரசு இதை ஒத்துக் கொள்ளப் போகிறதோ என்னவோ. நிச்சயமாக ஒத்துக் கொள்ளாது என்றே தோன்றுகிறது. சாதாரண நாளிலேயே ஒத்துக்கொள்ளாதவர்கள், அரசியல் சட்டத்தை மாற்றியமைத்து இந்த ரூ. 20 கோடியைக் கொடுக்கும் என்று நான் நம்பவில்லை. அமைச்சர் நம்புகிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கை நன்மை பயக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இதேபோல், ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழகத்தை இந்தியப் பேரரசு புறக்கணித்து வருகிறது என்பது எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போக்கு நீடித்தால், அல்லாம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பிரஜை சோஷலிஸ்ட் தலைவரான ஹேம் பருவா, சமீபத்திலே பாராளுமன்றத்திலே குறிப்பிட்டதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே பாராளுமன்றத்திலே ஹேம் பருவா அவர்கள்—

Mr. Hem Barua grimly warned if the Centre continued to neglect Assam, his State might go out of the Indian Union.

என்று கூறியிருக்கிறார். நான் இந்தியப் பேரரசை, விழிப்புற்ற தமிழர்களின் சார்பாக எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். தமிழக அரசை இனியும் புறக்கணித்தால், தமிழகம் இந்தியப் பேரரசிலிருந்து விடுபட்டு, வெளியேறும் நான் அதிக விரைவில் வரும் என்று எச்சரிக்கின்றேன்.

இறுதியாக எமது ஒப்பற்ற தலைவர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகளுக்குக் கூறிய கருத்தைக் கூறி முடிக்கிறேன். “நம்மவர் வாழ்ந்த விதம் காண்போம், அவ்விதம் நாமும் வாழ்வோம். அதற்குத் தடையாக உள்ளவற்றைத் தகர்த்தெரிவோம். நம்மை உணர்வோம். உண்மை உருவினைத் தெரிந்து கொள்வோம். திட நோக்குடன் பாடுபடுவோம் என்று உங்களை அழைக்கின்றேன். தூரதூர தேசங்களிலெல்லாம் பல்வேறு தட்ப வெட்பங்கள் படைத்திட்ட பெரும் நிலப் பரப்புகளாங்கிலும் புகழ்க் கொடி நாட்டிப் பரப்பிய புகழ் பூத்த பொற்காலம் கண்ணெதிரே தெரிகின்றது. நமது மரபு வழிப் பொற்காலம் காண்போம் வாரீர், வாரீர்.”

1969 மார்ச் 7]

*திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். தமிழக நிதி நிலை அறிக்கையிலே, கிட்டத்தட்ட 19 கோடி ரூபாய் பற்றுகுறை ஏற்பட்டிருந்தாலும், எந்த வரியும் போடாமல் அதை ஈடு கட்ட முடியும் என்பதைப் பார்க்கும்போது, நிதி அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கஷ்ட நஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர்கள் பேரில் வரி போடாமல் சமாளிக்க முடியும் என்று நம் அரசாங்கம் செய்திருப்பதை மத்திய அரசு உணர்வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெல்லிப் பாராளுமன்றத்திலே, பட்ஜெட் சமர்ப்பித்த நிதி அமைச்சர், மண்ணெண்ணெக்கும், உரத்திற்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இது விவசாயத்தை வெகுவாகப் பாதிக்கும் என்பதை யாரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தேசிய பிரச்சினையாகக் கருதி, கட்டாய நெல் கொள்முதலுக்குக் குறைந்த விலையில் நெல் கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பாதி விலையில் உரம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக உரத்துக்கு வரி போட்டிருப்பது, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்துக்கு வேட்டு வைப்பது போலாகும். விவசாயிகளின் தலையில் வரியைச் சமத்தினால், பெரும் அளவிற்கு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். இது விவசாயத்திற்கே ஊறு விளைவிக்கும். ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் மண்ணெண்ணெக்கும் வரி போட்டிருப்பது, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களைத்தான் பாதிக்கும். மிட்டா மிராசுதாரர்களைப் பாதிக்கவில்லை என்பதையும் உணர்வேண்டும். ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் இந்த வரிகளை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிலையைப்பற்றி அமைச்சர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தமிழகத்தில் பெருமளவிற்கு பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரத்தில், அங்கே ஆண்டுதோறும் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, வரி வசூல் செய்வதை நிறுத்தியும், கடன்களை வசூல் செய்வதைத் தள்ளிவைத்தும், வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மாண்புமிகு பகுதியில் வசூல்களெல்லாம் மிகக் கெடுபிடியாக இருப்பதால், விவசாயிகளுடைய சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யப்படுகின்றன. என்னுடைய விஷயத்தில் கூட, அங்கே உள்ள டெபுடி தாசில்தார், உ. போராடு, ரெவின்யூ ரெகவர் ஆக்டிவீஸும் வசூல் செய்ய நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களும், நமது முதல் அமைச்சரும் இது சம்பந்தமாக சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து உடனடியாக அந்தப் பிரதேசங்களில் வரி வசூல் செய்வதை நிறுத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுரை மாவட்டம், உசிலம்பட்டியில் மழையின்றி, வானம் பொய்த்த காரணத்தால், வரி வசூலைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வந்துவுடனேயே டெல்லியிலே, சில பரபரப்பான செய்திகள் பேசப்பட்டன. திரு. கருணாநிதி முதல் அமைச்சராகவந்திருக்கிறார் என்றவுடன் பாராளுமன்றத்திலே உள்ள அமைச்சர்களும், மற்றவர்களும் சற்று மாறுபட்ட நோக்கோடு பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். கருணாநிதி முதல் அமைச்சர் என்றவுடனேயே அங்கே ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டது. ஆனால், மாண்புமிகு கருணாநிதி முதல் அமைச்சரானவுடனேயே, அவர்கள், தாங்கள் அண்ணாவின் வழியிலேயே நடப்போம், மத்திய-மாநிலசர்க்கார் உறவை அவர்கள் வழியிலேயே வளர்ப்போம் என்று சொன்னவுடனேயே ஒரு சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் செய்தியைக் கேட்டவுடனே அங்கிருந்தவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டதாக நேற்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்—எங்கள் சதந்திர கட்சி பொதுச் செயலாளர் திரு. மாரிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[1969 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும் டெல்லி செல்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பஞ்சநிலையை நன்கு எடுத்துச் கூறி—மத்திய சர்க்காரிடம் பெறவேண்டியதைப் பெற்று வெற்றியுடன் திரும்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷனைச் சந்தித்து தமிழகத்திற்கு திட்டமில்லாத செலவினங்களுக்காக மத்திய அரசினிடம் பெறவேண்டிய இருபதுகோடி ஏழு லட்சம் ரூபாயைப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்து நாட்களுக்கு முன்பாக மத்திய அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் மாநில நிலைமைகளைப் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அதில் தமிழ்நாட்டு வறட்சி நிலைமைப் பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் வறட்சி நிலைமைப்பற்றி அங்குள்ளவர்களுக்கு நமது அரசாங்கத்தார் எடுத்துச் சொல்லவில்லையா, என் குறிப்பிட காலத்திற்கும் முன்பாக இந்த விஷயத்தை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுபோகவில்லை. எப்படியும் அதி பயங்கரமான வறட்சி நிலைமையைப் பற்றி உடனடியாக வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்லி, இந்த நிலையைச் சமாளிப்பதற்குத் தேவையான கோதுமை, அரிசியைப் பெற்று வெற்றியுடன் டெல்லியில் இருந்து திரும்பவேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய மாமேதை அண்ணா அவர்கள் சட்டமன்ற முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது, நமது உணவு அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் அண்ணாவுடன் டெல்லி சென்றார்கள். திரு. ஜெகஜீவன்ராமைச் சந்தித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் கேரளத்தில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் தமிழக சர்க்கார் உடனடியாக 10 ஆயிரம் டன் அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உணவு அமைச்சர் அண்ணாவைப்பார்க்க அண்ணா அவர்கள் நிச்சயமாகத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்தச் சமயத்தில் மத்திய அரசுக்கு நினைவுபடுத்தி, தமிழகத்தின் வறட்சி நிலைமையைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தி சம்பந்தமாக நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி என்பதாக டெல்லியில் உள்ளவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை அலட்சியமாகவிட்டு, வானொலி மூலமாகவும், மற்ற நிர்வாக முறையிலும் இந்தியைப் புகுத்துவார்களேயானால் மறுபடியும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை நடத்த நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, மத்திய மாநில உறவுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்க நம்முடைய மறைந்த மாமேதை—அறிவுச் சுடர், தியாகச் சுடர்—எக்குலமும் இன்புற்று வாழவேண்டுமென்று நினைத்த மேதாவிலாசம் கொண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உருவப்படம் பொதிந்த ஸ்டாம்ப் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்பதை மத்திய அரசுக்கு நமது மாநில அரசு வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல மதுரை சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை சம்பவத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது சக காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வெளிநடப்புச் செய்திருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். மதுரையில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற மாறன் அவர்கள் எம். ஏ. படித்தவர்கள், அப்பேர்ப்பட்ட பெரிய மனிதரை கைது செய்திருக்கிறார்களே என்று திரு. சித்தன் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். நான் மதுரையைச் சேர்ந்தவன் தான். எனக்கு நெடுமாறனை நன்கு தெரியும். வேலாயுதத்தையும் நன்கு தெரியும். அங்கே நெடுமாறனுக்கு எந்த அளவுக்கு அந்தஸ்து இருக்கிறது, மரியாதை இருக்கிறது என்பது எல்லாம் தெரியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள், நெடுமாறன் எம். ஏ. படித்தவர், மிக்க மதிப்பு உடையவர் என்றார். எம். ஏ. படிப்புக்காகத்தான் மரியாதை வரும் என்றால் திரு. காமராஜர் எங்கே எம். ஏ. படித்தார், அவர் மதிப்பு இல்லாதவர்களா என்று கேட்கிறேன்.

1969 மார்ச் 7]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

வேண்டுமானால் திரு. சித்தன் அவர்களுக்கு—பெரிய தியாகி வீர பத்திரத் தேவர் அவர்களுடைய மகன் என்ற முறையில் மிகக் மரியாதை உண்டு. ஆகவே இல்லாத ஊருக்கு இலுப்பப்பூ சர்க்கரையாம் என்பது போல காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு இன்றையதினம் தியாகிகள் கிடைக்கவில்லையா தேசியவாதிகள் கிடைக்கவில்லையா தேசியவாதியும் இல்லாது—தியாகியும் இல்லாது—திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து சறுக்கி விழுந்த நெடுமாறனையா துக்கிவைத்துக்கொண்டு ஆலோசனையா நிலை அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அவர் ஒரு சாதாரண காங்கிரஸ்காரர். சட்டத்தை மீறுகிறவருக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் திரு. சித்தன் அவர்கள் எந்த பாரம் பரியத்தில் வந்தவர்கள்?

நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், 1957-ஆம் வருஷத்தில் முதுகுளத்தூரில் பெரிய ரகளை நடந்தபோது, அதில் எங்களது மாபெரும் தலைவர்—நாங்கள் வணங்கும் தெய்வம்—மாமேதை—திரு. முத்துராம லிங்கத் தேவர் அவர்கள் மேல் கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு முதல் வாதியாகக் கைது செய்து மதுரையில் இருந்து சென்னைக்கு லாரியில் கொண்டுவரப் பட்டார்களே, அப்போது நாங்கள் எதுவும் சொன்னோமா? தேவருக்கு இருந்த சொத்து எழுபது லட்சத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கும். அவர் வாய் அசைந்தால் நாடே அசையும். அப்பேர்ப்பட்ட எங்கள் தலைவரை லாரியில் அழைத்து வந்ததைப்பற்றியும், கொலைக்குற்றம் சாட்டியது பற்றியும் காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்துப் பார்த்தார்களா? இவர்களைப்போல நாங்கள் சொன்னோமா?

இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினராகிய—சீனியர் மெம்பர் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்களை—பயங்கரமானவர், கண்டால் சுடுங்கள் என்று உத்தரவிட்டார்கள், இவர்களைப் போல நாங்கள் சொன்னோமா? மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களைக் கைது செய்து லாரியில் பானையங் கொட்டைச் சிறைக்கு அனுப்பினார்களே, நெஞ்சுவலி என்ற போதும் கூட இரக்கம் காட்டினார்களா? நாங்கள் என்ன சொன்னோம்?

மதுரையில் 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதியிலே காங்கிரஸ் சார்பில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடந்தது. அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பற்றியும், டி.ஐ.ஜி. அவர்களைப் பற்றியும் பேசினார்கள். என்ன சொன்னார்கள், மதுரையில் போலீஸ் தலைவராக நடுத்தெரு நாராயணன் இருக்கிறான். நான் அவனை மடப்பயல் என்று சொன்னேன் என்று வருத்தப்பட்டானாம். இப்போதும் சொல்கிறேன். அவன் அடிமடப் பயல். எந்தவிதமான வேலைக்கும் லாயக்கு இல்லாதவன். என்று பேசுகின்றார்கள். இது முறையா? இப்படிப் பேசலாமா மதுரைக் கலவரம் சம்பந்தமாக திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதியில் ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். மதுரையில் நடந்த சம்பவத்திற்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது என்று சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்தாற்போல், மதுரை மாவட்டக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சின்னக் கருப்பத் தேவர் அவர்களும், நகர காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. டி. ராமகிருஷ்ணன் அவர்களும் ஓர் அறிக்கையை விட்டிருக்கிறார்கள். (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் ஒரு பத்து நிமிடங்கள் அனுமதி கொடுங்கள். 11-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 10-47க்கே உங்களுடைய பேச்சை ஆரம்பித்துவிட்டீர்கள். மற்றவர்கள் நிறைய பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, திரு. சின்னக் கருப்பத் தேவரும், திரு. டி. ராமகிருஷ்ணன் அவர்களும், இன்றையதினம் நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியைக் காப்பதில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு முக்கியமான கடமை உண்டு. மதுரையின் நற்பெயரை நாம்

முற்பகல்

11-00

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[1969 மார்ச் 7]

கூப்பாற்ற வேண்டும். சகிப்புத் தன்மையோடு நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அடுத்துவரும் வாய்தா நாட்களில் கோர்ட்டில் கும்பலாகக்கூடக் கூடாது” என்ற முறையில் அறிக்கையை விட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 3-3-1969ல் மதுரை விமான நிலையத்திலே வந்திறங்கியபோது, “மதுரைச் சம்பவத் திற்கும் காங்கிரஸுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது” என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களோ மதுரைச் சம்பவத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். காங்கிரஸை சம்பந்தப்படுத்திப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்குள்ளே காங்கிரஸில் பிளவு இருக்கிறதா என்று கேட்க வேரும்புகிறேன். பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் நேரத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் ஒரு பரபரப்பான சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமான கள்ள நோட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு கோடியல்ல, ஒன்றரை கோடி ரூபாய் பெறுமான கள்ள நோட்டுகள். தமிழ்நாட்டிலே இன்றையதினம் புதுப் புதுப் பணக்காரர்கள் தோன்றுகிறார்கள். எப்படி பங்களைக் கட்டினார்கள்? எப்படி கார் வாங்கினார்கள் என்பது எல்லாம் விசித்திரமாகவே இருக்கிறது. கள்ள நோட்டிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களை யெல்லாம் தமிழக அரசாங்கம் தகுந்த முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்து, தண்டிக்க வேண்டும். கள்ள நோட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை பகிரங்கமாக ஒரு மரத்திலே கட்டி வைத்து, பொது மக்கள் பார்வையில் போலீஸ் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொலை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அது மற்றவர்களுக்கும் பாடமாக அமையும். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் பர்மாவை சில காலம் ஜப்பானியர்கள் ஆண்டார்கள். அங்கு கொலைகளும், கொள்ளைகளும் நடந்தன. யார் எந்தக் குற்றத்தைச் செய்தாலும் நடு ரோடிலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள். பிற்பாடு, ஆயிரம் ரூபாய் கொண்ட மணிபர்ஸை ரோடிலே போட்டாலும் எடுப்பதற்கு ஆள் இல்லை. ஆகவே, கள்ள நோட்டு அடிப்பவர்களுக்கு, அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தீவிரமான முறையில் விசாரித்து கடுமையான தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மக்களுடைய நிலையை நன்றாக உணர்ந்து, இந்த நேரத்தில் எந்தவிதமான வரியும் போடக்கூடாது, மக்களுக்கு என்ன என்ன நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நன்கு சிந்தித்து நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எதைக் குறிக்கிறது என்றால், மக்களை வாழவைக்க, நல்ல வாயில் அமைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆனால் இங்கு பிரதான எதிர்க்கட்சியாகிய இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ்காரர்கள் கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மாநில வருவாய் 13 கோடியிலிருந்து இன்றைக்கு 200 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கக்கூடிய அளவுக்கு மக்களிடத்திலே வரி போட்டு, மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து கொண்டிருந்தார்கள். நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்லும்போது மக்களின் மத்தியிலே என்ன என்ன புதிய வரிகள் வருகின்றனவோ என்று பாமரர்கள் அஞ்சிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிச் செய்து கொண்டிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இன்றையதினம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்து, “இந்த ஆட்சி வரி எதுவும் போடவில்லையே? இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறைகாண்பதற்கு இடமில்லையே, இந்த ஆட்சியீது குறை சொல்வதற்கு வழி இல்லையே” என்று வருத்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறைகூறிப் பேசுவதற்கு எந்தவிதக் காரணமும் கிடைக்கவில்லையே என்று வேதனைப்படுகிறார்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைக்காகாவது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் எதாவது ஒரு சிறு வரியையாவது போட்டிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1969 மார்ச் 7]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

இன்றைக்குப் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ்க் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் “வரி இல்லையே” என்று கேட்கிறார்கள். காரணம் என்னவெனில், இருபதாண்டுக் காலமாக வரி போட்டுப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள். வரி போடாத நிதிநிலை அறிக்கை போடப்படுவதைக் கண்டு அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியவில்லை. அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் யாருக்கு வரி போட வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போடவில்லை. ஏழை மக்கள்மீதுதான் வரி போட்டார்கள். வரி கொடுக்கக்கூடிய வசதி படைத்தவர்கள் மீது வரி போடாமல், ஓட்டை உடைசல்களாக இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள்மீது வரியைத் திணித்தார்கள். நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் புதிய வரி எதுவும் அவசியமில்லையென்று கருதினார்கள். ஏழைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் எப்போதுமே வரி போடாது, இனிமேல் வரி போடப்பட வேண்டுமென்றால் அது பணக்காரர்களுக்குத்தான் போடப்படும் என்பதை பிரதான எதிர்க்கட்சிக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே இன்றையதினம் காங்கிரஸ் காரர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்து அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

1957-ல் பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் 152 பேர் சட்டமன்றத்தில் இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 15 பேராக அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பில் 152 பேராக இருந்தவர்கள் 1962-ம் பொதுத் தேர்தலில் 138 பேராகக் குறைந்தார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? காங்கிரஸ்காரர்கள் உண்மையிலே மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்திருந்தால் அவர்களுடைய விகிதாசாரம் உயர்ந்துதானே இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் 1967 பொதுத் தேர்தல் வந்தது. காங்கிரஸின் எண்ணிக்கை 138-லிருந்து 50 ஆகக் குறைந்தது. இந்த ஐம்பதைக்கூட 1972-ல் காப்பாற்ற முடியுமோ, என்னவோ? அடுத்த தேர்தலில் இந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் இருக்குமா? அல்லது இல்லாமல் போய்விடுமா என்பதற்குச் சான்றுதான் இன்றைய நிலைமை. இந்தச் சட்ட மன்றத்திலிருந்து எப்பொழுது வெளியேறுவோம், வெளியேறுவோம் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். “ஒரு நாள் வெளியேறுவோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு வெளிநடப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது, சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர், “அவர்கள் செய்தது தவறு. இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேயிருந்து வெளியேறக்கூடாது” என்பதற்காகவோ, என்னவோ உள்ளே வந்து விட்டார்கள். இப்போது மற்றொரு உறுப்பினர் சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே இருக்கிறார். இருக்கிற 50 பேர்களும் ஒருமித்த கருத்தோடு இல்லையே என்பதைத்தான் இந்த நிகழ்ச்சி எடுத்துக் காட்டுகிறது. அடுத்த பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் பத்து பேர்களாவது இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு வர வேண்டுமென்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன். ஏனெனில் அவர்களுடைய பெரிய பாரம்பரியத்தை மக்கள் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிராகரித்துவிடக் கூடாது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எந்தப் பிரச்சினையின்மீதும் அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. வரி போட்டிருந்தாலாவது அதை வைத்துக் கொண்டு பேசலாம். அதற்கும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவேதான் வாரியார் பிரச்சினையை பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் வாரியார் அவர்களோ இவர்களுடைய கால “வாரி” விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். எந்தப் பிரச்சினை கிடைக்கும் என்று தாவிப் தாவிப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் எல்லாப் பிரச்சினைகளும் அவர்களை ஒதுக்கிவிடுகின்றன. (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, மைசூரிலும், பம்பாயிலும் சிவசேனை செய்யும் அட்டழியங்களைக் கண்டித்தார்களா? அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்? சிவசேனையைக் கண்டித்து ஓர் அறிக்கையாவது விட்டார்களா? இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சிவசேனையின் அட்டழியங்களை எதிர்த்துப் பேசினார்களா? அல்லது டெல்லி அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து பேசுவன்குமென்ற கருத்தையாவது சொன்னார்களா? இந்தச் சட்ட மன்றத்

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1969 மார்ச் 7]

திலிருந்து ஒரு குழுவையாவது ஆணுப்பி டெல்லி மந்திரிகளைச் சந்திக்க வேண்டுமென்றாவது சொன்னார்களா? அவர்களுக்கு இருக்கிற எண்ண மெல்லாம் ஆட்சிக்கு எப்படி வர வேண்டும் என்பதுதான்.

அடுத்தபடியாக, நிதிநிலை அறிக்கையிலே பி.யு.சி. வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்விக்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது காங்கிரஸ்காரர்கள், “நாங்கள் கொண்டு வந்ததுதான் இது, இப்போது நீங்கள் அதை அமல்படுத்துகிறீர்கள்” என்று சொல்லி தங்களைத் தாங்களே தேற்றிக் கொள்கிறார்கள்.

இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஆட்சி செய்தவர்கள் இதைச் செய்யாதவர்கள் செய்யக்கூடிய ஆட்சியைப் பார்த்துப் பாராட்ட வேண்டியவர்கள் சொல்கிறார்கள், “நாங்கள் சொன்னோம், நீங்கள் செய்கிறீர்கள்” என்று. இது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சேலம் இரும்பாலைக்காக பத்துக் கோடி ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது எவ்வளவு நீண்டகாலப் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது, மக்களுக்கு என்ன என்ன தேவை, தமிழகத் திலே தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமே என்றெல்லாம் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. அவர்கள் அதையாவது பாராட்டுகிறார்களா என்றால் இல்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் எப்பொழுதும் மற்றவர்களைப் பாராட்டியோ புகழ்ந்தோ பேசியதில்லை அப்படிப்பட்ட பழக்கம் அவர்களுக்குக்கிடையாத அந்த எண்ணமும் கிடையாது.

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இருப்பது வட ஆற்காடு மாவட்டம்தான். அங்கே இன்றைக்குக்கூட பஞ்சம் இருக்கிறது. பஞ்சம் என்றால் ஆடு மாடு குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் ஆடுமாடுகளை ஒட்டிச் செல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அங்கே பஞ்சநிவாரணத்திற்காக 36 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது போதவே போதாது. ஏறக்குறைய இரண்டு கோடி ரூபாயாவது கொடுத்தால்தான் அங்கேயுள்ள பஞ்ச நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாம் அங்கே செலவழிக்கக்கூடிய இரண்டு கோடி ரூபாய் நல்ல ஆக்கப் பூர்வமான வேலைகளுக்காக இனிமேல் எதிர்காலத்திலே இது போன்ற பஞ்சம் வந்தால் தடுத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இது போதாது. இன்னும் அதிகமாக அதாவது 2 கோடி ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரி இல்லை, வரி இல்லை என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாகக் வரிப் போடுவதற்கு நான் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு மணிலா போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் போவதற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் என்ற அளவில் வரி விதித்தால் ஏறக்குறைய 1½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். அது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பாதிக்காது. வெளி மாநிலங்களில் அப்படிச் செய்கிறார்கள்: எனவே 1½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் மேன்மேலும் இன்னும் அதிகமான நன்மைகளை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு செய்து கொள்ளலாம். அது மட்டுமல்ல.....(மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு முன்னால் நிதியமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய பட்ஜெட் உரையை நான் வரவேற்கிறேன். அதை வரவேற்கக் கூடிய அதே நேரத்திலே அதிலே இருக்கிற ஒரு சில குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அது காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபோதும் சரி இப்பொழுதும் சரி, வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லித் தான் எதிர்ப்பார்கள். எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னாலும் குறைபாடு

1969 மார்ச் 7] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

களைப் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள், அதேபோன்று ஆதரிக்கிறேன் என்று ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னாலும் குறைபாடுகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பி.யு.சி.யைப் பொறுத்த வரையிலும் இலவசக் கல்வி கொடுத்தது அதேபோன்று விவசாய அபிவிருத்திக்காக மின்சார அபிவிருத் செய்வதற்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்குவது, பிரதானமாக இன்னும் பார்த்தால் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்திருப்பது துபோன்ற பல பிரச்சனைகளை வரவேற்கக்கூடிய அளவுக்கு இருப்பதை மூடிமறைப்பது சரியல்ல. பி.யு.சி.யில் இலவசக் கல்வியை எங்கள் காலத்திலேதான் ஏற்பாடு செய்தோம், அந்தத் திட்டம்தான் இப்போது வந்திருக்கிறது என்று அளவுக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் நான் கேட்பேன். இந்த நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னாலேயே நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வீடு இல்லாதவனுக்கு வீடு, நிலம் இல்லாதவனுக்கு நிலம், கொடுப்போம், லஞ்ச ஊழல்களைப் போக்குவோம், வேலையில்லாத தின பட்டத்தைப் போக்குவோம் என்று சொன்னார்கள், இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் கூட ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா? உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொன்னார் மாபெரும் தலைவர் மகாத்மா காந்தி, ஆனால் பெருந்தலைவர் என்று சொல்லக்கூடிய காமராசர் என்ன சொல்லுகிறார்? உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்றால், மாடுதான் உழுகிறது மாட்டுக்கு நிலம் சொந்தமா? அப்படியானால் சிறைக்கிறவனுக்கு தலை சொந்தமா? வெளப்பவனுக்கு துணி சொந்தமா? என்று சொன்னார். அதுதான் அவருடைய கோஷலிசம். அப்படிப்பட்ட கோஷலிசம் பேசி சர்க்காருக்கு வந்து விடலாம் என்று பார்த்தார்கள், ஆகவே நாங்கள்தான் சொன்னோம் என்று சொல்வது கூடாது, எனின் நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு வேலையில்லாத தினபட்டம் இருக்கிறது அதைப் போக்குவதற்கு இந்த சர்க்கார் அதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

வேலை ஓரளவுக்குத்தான் கொடுக்கமுடியும், எல்லோருக்கும் பரிபூரணமாக வேலை கொடுக்கமுடியும் இந்த சர்க்காரிலே என்று நான் சொல்லவில்லை. வேலையில்லாத தினபட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமானால் 55 வயது ஆணவர்கள் ரிடையர் ஆக்கி உடனே வீட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும், வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்து சிபார்சுகள் செய்து அதற்குமேலே எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது. அதைப் போக்கவேண்டும். இந்த வேலையில்லாத தினபட்டத்தைப் போக்குவதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. மதுவிலக்கை ரத்து செய்து விடலாம். அதன்மூலம் பல பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அடுத்ததாக பாண்புரோக்கர் ஷாப்புக்கள் கூட்டுறவு முறையில் 10 ஆயிரம் கடைகள் வரை வைக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் அதிலே பலருக்கு வேலை கிடைக்கும். இப்படி யெல்லாம் வழிகள் சொல்லமுடியும். ஏதோ 10 நிமிஷம் 15 நிமிஷம் கொடுத்து பேச்சுசொன்னால் எப்படிச் சொல்லமுடியும்? ஆகையினாலே வேலையில்லாத தினபட்டத்தைப் போக்குவதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஆஸ்பத்திரிகளிலே மருந்தே கிடையாது. சீட்டு எழுதிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். வாங்கிக் கொள் என்று சொல்கிறார்கள். ஏழைப் பட்டவன் மருந்து வாங்க பணத்திற்கு எங்கே போவது? பிரதானமாக இருப்பது உணவும், நோய்வாய்ப்பட்டால் மருந்தும்தான். மருந்து மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ் டியார்ட்மெண்ட் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிக் மருந்துகள் இவ்வளவு வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பினால் 5 மாதம் 6 மாதங்கள் ஆகிறது. அதிலும் 40 அயிட்டங்கள் கேட்டால் பத்து அயிட்டங்கள் தான் வரும். எனவே இதைக் கவனித்து 10, 15 வருஷத்திற்கு முன்னாலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை இப்பொழுதும் ஒதுக்காமல் கூடுதலாக்க வேண்டும். முன்பு 1 பைசாவாக இருந்த மருந்து இன்றைக்குப் பத்து பைசாவாக இருக்கிறது. எனவே அதற்கேற்றவாறு தொகையை அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும்.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1969 மார்ச் 7]

கிரோவின் கப்பல் வருகிறது என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். ஏழைகளினுடைய நிலைமை என்ன? மேற்கு வங்காளத்தில் தேர்தல் நடந்தது, மத்திய சர்க்கார் இரண்டு கப்பல்கள் அங்கே திருப்பிவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி மந்திரிகூட சரியாகப் பதில் சொல்லவில்லை.

லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது, அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள்பற்றி ஒரு வார்த்தை இல்லை. தலைமேல் வைத்து விற்பனை செய்து நாங்கள் பக்கபலமாக அவர்களுக்கு இருக்கிறோம் என்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு அதைச் செய்வதற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் இருந்தும் அதைப்பற்றிக் கவலையில்லாமல் இப்படி இருப்பது ரொம்ப வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம்.

வருமானத்திற்கு வழிகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பட்ஜெட்டிலே 16, 17 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அது மாத்திரமல்ல மேலும் துண்டு விழக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். காரணம் மத்திய சர்க்கார் பெரிய அளவுக்கு வரி விதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறபடியால் மாநிலத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடம் ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தீவிரமாக எல்லோரும் போராடக் கூடிய நிலைமை வரவேண்டும். நாங்கள் போராடத் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், காங்கிரஸ் கட்சியைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் ஒத்துழைப்பார்கள், யார் ஒத்துழைக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சி கொஞ்சம் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு போதுமான அளவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும், எந்த அளவுக்கு நதியைக்கேட்டுப் பெற்றாகவேண்டும் என்பதிலே எல்லாம் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

காங்கிரஸ் இன்ஷூரர் பண்ணுவது தற்போது தனிப்பட்ட கம்பெனிகளிடம் இருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை நம்முடைய மாநில சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் வருஷத்தில் 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் கிடைக்கும். கேரளத்தில் அந்த மாதிரி இருக்கிறது. அதனால் அங்கு 2 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. அதை இப்போது வந்துள்ள சர்க்கார் கொண்டு வரவில்லை. காலஞ்சென்ற சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் காலத்திலிருந்தே அங்கு செயல்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

சிறு தொழில்களைப் பொருத்தவரை காங்கிரஸ் சர்க்கார் காலத்திலிருந்து இதுவரை பெரிய அளவுக்கு ஊக்குவிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படவில்லை. உடனடி தவிர ஒரு லட்சென்ஸ் பெறுவதற்கு அண்டா கிரவுன்ட், அப்பர் கிரவுண்டில் எல்லாம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது உடனடியாக லட்சென்ஸ் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பொருள்களை நல்ல முறையில் விற்பனை செய்வதற்கும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் உதவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல தொழில்கள் முடிப்பட்டுக்கின்றன. அதற்கு மில்-மாணேஜ்மெண்ட் தான் காரணம். தொழிலாளி பணத்தை எப்படி விடும் அளவுக்கு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிராவிடென்ட் பண்ட பணத்தை பாங்கில் போடவில்லை. சாதாரண தொழிலாளி, 5 ரூபாய் 10 பாய் எடுத்துவிட்டால் லாக்கப்பில் போட்டு அடித்து நெறுக்கிவிட்டு காக்காய் வலிப்பு அந்த வலிப்பு என்று பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். தொழிலாளி பணத்தை எடுத்து மோசடி செய்தவர்கள் மீது வழக்குப் போட்டு அவர்களைக் கம்பி எண்ண வைக்கும் அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் தவிர பிராவிடென்ட் பணமே கிட்ட முடியவில்லை, அதனால் தொழில் நடத்த முடியவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் கூறுவதைக் கூறுவது முதலாளிகளுக்கு ஆதரவான போக்கில்தான்

1969 மார்ச் 7] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

இருக்க முடியும். கடுமையான அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் வகையில் நபமுடைய பார்வை செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பால்யாபுரத்தில் சிமென்ட் ஆராய்ச்சி பண்ணை 1964-ல் ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மிலிபரி எஞ்சினியர் ஒரு பரபர போட்டு 2 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தோம். இதுவரை ஒரு பஸ்ஸும் காணமுடியவில்லை அப்பேர்ப்பட்டவர்களை எதற்காக உத்தியோகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் பணத்தை பங்குபோடும் அல்லது அணுதாரித்தனமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஒரே நபர் அண்ணா, சம்பி, என்ன என்று பத்து, இருபது, முப்பது என்று ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் லேசென்ஸ்களைப் பெற்று கொள்ளை போம் அடிக்கும் நிலை இருக்கிறது. காட்பாடியில் ஒரு ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பதாக சொல்லப்பட்டு வந்தது என்னவாயிற்று? உடனடியாக அதை ஆரம்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வேண்டும்.

விற்பனை வரிக்கு லிமிட் 15,000 என்று இருக்கிறது, அதை 30,000 என்று ஆக்கவேண்டும். எந்தெந்த ராஜ்யத்தில் எப்படி எப்படி என்று புள்ளி விவரம் இல்லை. ஆனால் ராஜஸ்தானில் 30 ஆயிரம் என்று தெரிகிறது. அதைக் கொண்டு அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

நாட்டுச் செக்கு குடிசைத்தொடராகும். அது கூலிக்காரன் தொழில். அதை குவருஷம் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் கட்டி லேசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்கள் இதற்கு போட்ட லைசென்ஸ் தொகையை ரத்து செய்தார்கள். அவர்கள் போன பிறகு நீங்கள் போடுகிறீர்கள். இது அவருக்கு வேட்டு வைத்த மாதிரி இருக்கிறது. ஆகவே, இதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இலாகா ரொம்ப மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி மசோதா கொண்டு வருவதுபற்றி கட்டத் திரண்டு ஆண்டு களாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்தத் துறை இப்போது இன்னொருவர் கைக்கு வந்திருக்கிறது. இரண்டு வருஷமாக ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்குள் ஊழல் செய்த ஆட்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிற அளவுக்கு நிலைமை போய்விடுமோ என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. இதிலே பெரிய அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். குறிப்பாக அயனாவரம் பால் பண்ணையைப் பொறுத்தவரையில் “பை-லா” போட்டிருப்பதன்படி ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு சட்டப்படி ஜெனரல் பாடியைக் கூட்டி வேறு போட்டு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்கான நிலைமைகள் ஏற்படவில்லை. அதை மாதவரம் பால் பண்ணையோடு சேர்த்து விடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு செய்யாமல் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலனைப்பற்றி திட்டவட்டமான கொள்கை இல்லை. முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் இடையே தகராறு வருகிறது என்று சொல்லும்போது போலீஸ்காரர்களால் எந்த அளவுக்கு மோசமான நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும், மிராசதாரர்களுக்கும் இடையே தகராறு வருகின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளைச் சுட்டுத் தள்ளுகிறார்கள், அடக்கி ஒடுக்குகிறார்கள். எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தை குட்டிகளை அடித்திருக்கிறார்கள், மிராசதாரர் அடியாட்கள் சரீப்பாடு செய்வதற்கு வைத்திருந்த பாத்திரங்களை உடைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணசாமி என்பவரின் மனைவி எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். கணவனே அடித்து எங்கோ கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறார்கள். நன்னிலம் தாலுகாவில் இருந்து எழுதியிருக்கிறார்கள். கணவனை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று மந்திரிக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள், போலீஸ் அதிகாரிக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1969 மார்ச் 7]

பீடித் தொழிலாளர் சட்டம் 1958-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வந்தது. பத்து வருஷத்திற்குப் பிறகும் ஒன்றும் பண்ணவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது) எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நேரத்தையும் எனக்குத் தர அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 15 நிமிஷம் ஆகப் போகிறது. 11-15 மணிக்கே பேச ஆரம்பித்தீர்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் அது பற்றி ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தது. முதலாளிகள் ரிட் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு கவுன்டர் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கவே ஆறு மாதத்திற்கு மேல் ஆகிறது.

மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் மீது பல வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். அதிலே நம்முடைய சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று தெரிய வேண்டும்.

தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகாரம் செய்வதில் திட்டவாட்டமான கொள்கை இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர் மத்தியில் தேர்தல் வைத்து எது மெஜாரிட்டியாக வருகிறதோ அதை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் காரர்கள் எந்த முறையைப் பின்பற்றினார்களோ அந்த முறையில் இந்தச் சர்க்காரும் செய்வது சரியல்ல. தொழிற்சங்கங்களைப் பிளவுபடுத்தக்கூடிய தன்மையில், பம்பாயில் சிவசேனை என்று வைத்து எப்படி மற்றவர்களை அடிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதோ அதே போன்று எண்ணூரில் நாம் தமிழர் படை என்று வைத்துக்கொண்டு, அங்கிருக்கக்கூடிய மலையாளித் தொழிலாளர்களை அடித்து சித்திரவதைப்படுத்தி வருகிறார்கள். போலீஸ்காரர்களிடம் புகார் கொடுத்தும் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இது போன்ற நிலைமைகள் தமிழகத்திற்கு இழிவான பெயரை உண்டாக்கிவிடும். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அந்த மாதிரிப் போக்கில் ஈடுபடக்கூடியவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் நம்முடைய சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினை பிரதானமான பிரச்சினை. மழை இல்லாததால் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தற்போது போதுமான அளவுக்குப் பணத்தை ஒதுக்கி அதிகப்படியாகக் கொள்முதல் செய்து வைக்க வில்லையென்று சொன்னால் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்றே சொல்ல முடியாது. அந்த அளவுக்குப் பயங்கரமான நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது எங்கெல்லாம் மழை மாய வில்லையோ அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் போதாது. போதுமான அளவுக்கு மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடியாவது பணம், அரிசி வாங்கியாக வேண்டும். மிகப் பெரிய தண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டும். இயற்கையாகவே நீர்த் தேக்கங்களுக்கு எங்கெங்கு வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் மிகப் பெரிய அளவுக்கு வசதி செய்யப்பட வேண்டும். நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே செய்யப்பட்ட மோர்தாண்டாம், பத்தலப்பள்ளி, மேல் அரசம்பட்டி டாம், புல்லூர் டாம் ஆகியவைகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். உணவு தானியங்களின் கள்ளக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு சர்வ கட்சியினரும் கொண்ட கமிட்டிகளை அமைக்காத வரையில், ஊழலைத் தடுக்க முடியாது, கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க முடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'ஸ்தல ஸ்தாபனம்பற்றி இன்றைக்கு உள்ள சட்ட திட்டங்களைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். தேர்தல் வரப்போகிறது, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களோ, அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களோ, நேரடியாக அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்கனவே சர்க்கார் சார்பில் சொல்லப்பட்டது. இதை உடனடியாகச் சட்டமாக மாற்றித் திருத்திக்கொண்டுவர வேண்டும். அதே போல் முனிசிபல் ஆக்ட் பற்றியும், கனம் அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும், 1961-ம் வரு

1969 மார்ச் 7]

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

- ஷத்தில் ஆய்வு செய்ய ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டி போடப் பட்டு 10 வருஷங்கள் ஆகப்போகிறது, அது ஊறுகாய்ப் பானைக்குள் போட்ட மாதிரியாக இருக்கிறது. எனவே, அவைகளை மாற்றித் திருத்தி அமைத் தாக வேண்டும்.

இவைகளையெல்லாம் இன்றைக்குச் சரியாக அமல்படுத்த வேண்டுமானால் மத்திய சர்க்காரோடு நாம் எதிர்த்துப் போராடாத வரையில் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. இதைச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இங்கே இல்லையே என்பதுதான் வருத்தம். மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி பேச்சு மூச்சே விடவில்லை. இந்த சர்க்காருக்கு எந்த அளவுக்கு உதவ வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை கிடையாது. அதற்குப் பதிலாக, கூட்டணியை உடைக்க வேண்டும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பச்சோந்திக் கட்சி, அவர்கள் உங்களை ஜீரணம் செய்துவிடுவார்கள், அவர்கள் துரோகி கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் சுட்டீர்கள் என்றால், அவர்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள், உங்களை நல்லவர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். எங்களைச் சிறையில் வைத்தால் தங்கமான சர்க்கார் என்று உங்களைச் சொல்வார்கள். விவசாயிகளைத் தினந்தோறும் அடித்து சித்திரவதை செய்தால் உங்களை ரொம்பவும் வாழ்த்துவார்கள். அதுதான் அவர் களுடைய பாரம்பரியம், வேறு ஒன்றும் கிடையாது. சுட்டுக்கொண்டே வந்த பாரம்பரியம், ஜெயிலில் அடைத்துக்கொள்ளுடே வந்தவர்கள் அவர்கள். அவ்வாறு நீங்கள் செய்யாததால்தான் அவர்கள் குறை கூறுகின்ற அள வுக்கு இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. எங்களுக்குத் தெரியும் பச் சோந்திகள் என்றால் யார் என்று. ஏழை மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கு குறுதியைக் காப்பாற்றாமல், பெரு முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகச் செயல் படுபவர்கள்தான் பச்சோந்திகள். ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த வாக் குறுதியை மீறி மிராசதார்களைப் பாதுகாக்கச் செயல்படுவது பச்சோந்தித் தனம். இன்றைக்கு நாம் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதன்றால், மணிக்கணக்காகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். அதிலும் குறிப்பாக இன்றைக்கு தமிழகத்திலேயுள்ள தமிழ்நாட்டு மக்க னுக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு பலதும் அவர்கள் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பலதும் சொல்ல முடியும். குறிப்பாக, பம்பாய்க்காரர், தமிழர்களைக் குருடன் என்றும், மாவரைக்கிறவன் என் றும், நாய் தின்றுகிறது என்றும் சொல்லக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. மகா ராஷ்டிரக்காரன் தமிழர்களை நாய் என்றும், கண்படி அடித்தும், உதைத் தும் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இதற்குக் காவல் கொடுத்தவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் தேச பக்தி நிறைந்தவர்களைப் பேசல் பேசுகிறார்கள் என்றால் இதிலேயுள்ள அர்த்தம் புரியவில்லை. கடைசியாக வாரியாரைத் தலைக்குமேல் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு.....

(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 20 நிமிடங்கள் ஆகின்றன; இன்னும் நிறையப் பேர் பேசவிருக்கிறார்கள். நேரம் கிடையாது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இதோ முடித்துவிடுகிறேன். வாரி யாரைத் தலைக்கு மேல் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு ஆகிறவர்கள், காந்தி யாரைக் கொலை செய்தது பற்றிப் பேச்சு மூச்சு விடுவது கிடையாது. காந்தியாரைக் கொலை செய்தவர்கள் இவர்கள்தான் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அபுல்கலாம் ஆஜாத் எழுதிய இந்திய ரிடுதலை வெற்றி என்ற புத்தகத்தைப் பார்த்தால் திட்டவாட்டமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். எவ்வளவோ இருக்கிறது. கட்சியின் தலைவரை, ஒப்பற்ற தலைவரைக் கொலை செய்துவிட்டு, மற்றவர்களைப் பார்த்துக் கொலைகாரர்கள், இவரை அடித்துவிட்டார்கள், அவரை அடித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வாரியார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எல்லாமே அவன் செயல், அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்று. அப்படியென்றால், எல்லாமே அவனுடைய செயல்தான் என்றால், எல்லாமே அவனுடைய உத்திரவுப்படிதான் நடக் கிறது என்றால், அவன் உத்திரவுப்படிதானே அங்கே அடித்திருக்க வேண் டும். அவனுடைய உத்திரவினால்தானே அடியும் விழுந்திருக்க வேண்டும். அதை. ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா? இதிலே நம்பிக்கையிலலை

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1969 மார்ச் 7]

யென்றால், எதிலுமே நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். இதெல்லாம் பாரம மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய போக்கு. இதை நீடிக்க விடக் கூடாது. நாஸ்திகப் பிரச்சாரமாக இல்லை என்றாலும் கூட, இப்படி மக்களை ஏமாற்றிச் செல்லக்கூடிய போக்கு இருக்கக் கூடாது. சர்க்காரும் இதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டும். ரோடியோவை இன்று வைத்தால் ஆஸ்திகப் பிரச்சாரம் மணிக்கணக்காக இடம் பெறுகிறது. ஆஸ்திகப் பேச்சுக்கு இரண்டு மணி நேரம் என்றால், நாஸ்திகப் பேச்சுப் பேசுவதற்கு கால் மணி, அரை மணியாவது கொடுக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. கொத்தூர் கோதண்டம் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பாராட்டி என்னுடைய வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசாங்க ஊழியர்கள் நீண்ட நாட்களாகக் கோரிவந்த மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குப் பொருந்தும் அகவிலைப்படி வீதங்களையும், நகர ஈட்டுப் படியினையும், விற்ப்பு உரிமைகளை ரொக்கமாக மாற்றிக் கொள்வதற்கும், இன்னும் அரசு ஊழியர்களின் திருமணச் செலவுகளுக்குக் கடன் போன்றவைகளும் இந்தத் திட்டத்திலே வந்திருக்கின்றன. விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்திலே விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்பட்டிருக்கிற காரியங்கள் உண்மையிலேயே பாராட்டவும், போற்றவும் கூடியதாகும். அதே நேரத்திலே மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் ஆட்சியினர் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்குத் தொல்லைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு, எந்த அளவுக்கு வரி விதிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வரி விதித்து இருக்கிறார்கள். இங்கு மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இல்லாவிட்டாலும், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தமிழகத்திலே வந்த நேரத்திலே, கிராமம் கிராமமாக, வட்டம் வட்டமாகக் கூட்டங்கள் போட்டு இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு மிகக் கொடுமையான நிலைமைகளை உருவாக்கிச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் இந்த நாட்டிலே வாழ முடியவில்லை என்று கூக்குரல் எழுப்பி வந்தார்கள். ஆனால் இன்று மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கின்ற வரி விகிதங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கும், விவசாயிகள் உபயோகப் படுத்தும் உரத்திறும் இப்படிப் பலப் பல வரிகளை அவர்கள் விதித்திருக்கின்ற பொழுது காங்கிரஸ் நண்பர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், நெஞ்சிலே கை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயிகளுக்கு நல்ல பல காரியங்களை ஆற்றி வருகிறதா அல்லது உங்கள் தலைமையில் உள்ள மத்திய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறதா என்பதைச் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்தை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள், விவசாயத்தில் போதுமான லாபம் கிடைக்கவில்லை, நஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மின்சார வசதியைக் கொண்டு பம்பு செட்டுகளின் மூலமாக அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று அதிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இன்று மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரி சாதாரண, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, அன்றாடம் காய்ச்சிகளுக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற வரியாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாமன்றத்திலே பேசுகின்ற அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நிதிநிலை அறிக்கையில் உப்பில்லை, சப்பில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருப்பதானது, அவர்கள் அங்கே செய்யும் தவறை எப்படியாவது மறைத்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பேசுகின்ற பேச்சாகும். இன்றைக்கு குறிப்பாக “அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷன்” மூலமாக பெரிய தொகையினை, டிராக்டர்கள், மற்றும் விவசாயத்திற்குத் தேவையான எண்ணெய்ப் பொறிகள், மின்சார விசையேற்றங்கள், மற்றும் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்குவதற்கும் வழி செய்திருக்கிறோம். இந்த ஏற்பாடுகள்

1969 மார்ச் 7]

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

உண்மையிலேயே பாராட்டுவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் ஆகும். அதேபோல 3 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்களில் பயன்தரும் வித்துக்களைப் பயிரிட ஏற்பாடு செய்திருப்பதும், ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களில் ஒருபோக சாகுபடியை இருபோக சாகுபடியாக்க முயற்சி செய்திருப்பதும், உழவர் களுக்கு 5,000 தெளிப்பான்களை வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளதோடு, மற்றும் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவதற்கென 500 விசைத் தெளிப்பான்களை வாங்க இருப்பதும் விவசாயத்திற்கு இந்த அரசு எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டும். இதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டு நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு 2.80 கோடி ரூபாய் இங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட நெடுநாட்களாகத் தமிழக மக்களின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டிருந்த, குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சேலம் இரும்பாலைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக ஏற்பட்டுவிட வேண்டுமென்று முன்னாலே இதே மன்றத்தில் அமைச்சராகப் பதவியேற்றிருந்த திரு சுப்பிரமணியம் அவர்களும், அதற்குப் பின்னாலே திரு வெங்கட்டராமன் அவர்களும் நாங்கள் இதை நிச்சயமாக விடமாட்டோம், விடமாட்டோம் என்றும், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே சேலம் இரும்பாலை நிச்சயமாக ஏற்பட்டுவிடும் என்று உறுதி தந்தார்கள்.

நான் காங்கிரஸ் நண்பர்களை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நீங்கள் செய்யாத காரியத்தை, உங்கள் உள்ளத்திலே எழும்பாத ஒரு காரியத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்தது தவறு? இன்றைய தினம் ஆட்சிப் பொறுப் பேற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்னோடி திட்டமாக அந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதற்காக 50 லட்சம் ஒதுக்கி அதை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறது. நாங்கள் செப்திருக்கிறோம். தமிழகத்து மக்களுக்கும், தமிழகத்தில் கட்சி சார்பற்ற முறையில் இருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் இருக்கிற அபிவிருத்திகளைப் பார்த்துச் செய்கின்ற அளவுக்கு நாங்கள் இதைச் செய்திருக்கிறோம், என்பதை பார்க்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு, மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு இன்னவா கொடுக்கிறது என்பதற்கு இதைப் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டாகும். இன்னும் விவரம் கூற வேண்டுமானால், ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே இருந்த மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கூறி இருக்கிறார்; மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு வழங்கிய கடனை ஏறக்குறைய ஒருமுகப்படுத்தி, மத்திய அரசு வசூல் செய்கின்ற அளவுக்கு இங்கே நிலைமை இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் வற்புறுத்திக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் மத்திய அரசு இங்கே கிடைக்கின்ற பணத்தைப் பெறுகின்ற நேரத்தில், நம் அரசு மாணியமாகப் பெறுகின்ற பணம் நாம் மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வட்டிக்கு 45 சத விதிகம் ஈடாகும். நமது மாநிலம் கடன் பெறுகின்ற தொகை 75 சத விதிகம் அசலுக்கு திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய அளவாகும். ஆகவே, எப்படி நல்ல திட்டங்களைத் தமிழகத்தில் நிறைவேற்ற முடியும்? இந்த நிலையில் மத்திய அரசு போதுமான நிதி அளிக்கவில்லை என குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

கோவாப்பரேட்டிவ் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் ரிசர்வ் பாங்க் பணத்தை எஸ்.ஐ.சி. மூலமாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று மத்திய அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. இதற்கு அவர்கள் அனுமதி அளித்திருக்கிற வட்டித் தொகை ஏறக்குறைய 5 3/4 சத விதிகம். ஆனால், இன்றைய தினம் இங்கே எஸ்.ஐ.சி. மூலமாக கோவாப்பரேட்டிவ் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் கட்டுகின்ற வட்டித் தொகை 6 3/4 சத விதிகமாகும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக ஏறக்குறைய 3,600 கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய அரசு ஓர் அறிக்கையை தயார் செய்திருந்தாலும் நமக்கு கிடைக்கும் என்ற அளவிலே

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

[1969 மார்ச் 7]

இருப்பது 100 கோடி ரூபாய் தான். ஏற்கனவே மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலே நாம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே இருந்து இன்று வரையிலே நாம் எடுத்துக் கொண்டால் நமக்கு விகிதாசாரப்படி சேரவேண்டிய பணம் 11 சத விகிதத்திலிருந்து 6 சத விகிதமாக இன்றைய தினம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு எந்த அளவிற்குத் தொல்லைகள் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தொல்லைகள் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நமக்குத் தேவையானவைகளை அவர்கள் இன்றைய தினம் கொடுக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் முடிப்பதற்கு முன்னாலே என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில விவரங்களை இந்த நேரத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய வட்டமான மதுராந்தகத்திலே கடந்த ஆண்டு ஏறக்குறைய 25,242 டன்களை கொள்முதலுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இதுவரை 2 டன்கள் கூட கொள்முதல் செய்யவில்லை. யென்று எண்ணிப் பார்த்தின் நேரத்தில் 25,000 டன்கள், 2 டன்களாக குறைந்திருப்பதைப் பார்த்தால், அங்கே பஞ்ச நிலை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்ச நிலையைப் போக்க அதிகமான அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டாலும், குடிநீர்ப் பிரச்சனை அங்கு அதிக அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே, வரி வஜா செய்தும், கூட்டுறவு கடன்களை வசூல் கால் கெடுவை மாற்றியும், ஏற்கனவே இருக்கிற கூட்டுறவு கடன்களை மாற்றி அமைத்தும், அரசாங்கக் கடன்களுக்கு வரி வஜா செய்தும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, குடிநீர்ப் பிரச்சனையைப் போக்குவதற்குத் துரிதமான ஒரு செயல் முறையைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசினுடைய போக்கு இதே நிலையில் இருக்குமானால், மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய, சேர வேண்டிய பணத்தை, உரிய பங்கை கொடுப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டுமானால், எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள், இராமச்சந்திரன், ராஜா, வீராசாமி ஆகியோர் கூறியபடி இந்த நாடு பிரிந்தால் தான், துண்டிக்கப்பட்டால் தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதற்கும் நமது அரசு தயாராக இருக்க வேண்டும், அந்த முறையில் செயல் பட வேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளை விடுத்து நான் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். நம்முடைய மத்திய அரசு புதிதாக 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரிகளைப் போட்டு, சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்திலே ஒரு பெரிய அடியைக் கொடுத்து, அவர்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கின்ற எல்லாப் பொருள்களின் விலையையும் ஏற்றி, அவர்கள் ரூபாய்க்கு 2 பைசா வரி போட்டால், இங்கே இருக்கிறவர்கள் ரூபாய்க்கு 10 பைசா விலை ஏற்றக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து மக்களுக்குத் துன்பம் அளித்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் நம்முடைய மாநில அரசு எந்தப் புது வரியும் போடாமல் பட்ஜெட் தயாரித்திருக்கிறது. அதோடு, புதிதான அம்சங்களையும் புகழுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி, 7,900 ஆசிரியர்களுக்குப் புதிய வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கின்ற அளவிலே திட்டம் தீட்டி, அதோடு பல நல்ல ஏற்பாடுகளை, இந்த பட்ஜெட்டிலே செய்திருப்பதை நாம் வர வேற்கவேண்டும்.

என்றமே காணாத ஒரு பெரிய வறட்சி நிலை இன்று இருப்பது இதிலே மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு நாம் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்வதோடு இந்த எதிர்பாராத நிலையைப் போக்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார் அதிகமான நிதியைக் கொடுத்து இந்தப் பஞ்ச நிலையைப் போக்குவதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய மாநில

1969 மார்ச் 7]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அரசு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் இதற்கு வெளியிலே சகலக் கட்சியைச் சார்ந்த மக்களையும் திரட்டி மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த பஞ்ச நிலைமையினால் மிக அதிகமாக பாதிக்கப் பட்டிருப்பது கிராமப் பகுதிகள் தான். மழை இல்லையென்றவுடன் குடி தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் பல கிராமங்கள் இன்றையதினம் தவிக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் தங்களுடைய கால்நடைகளை வளரக்க முடியாமலும், விவசாயம் செய்ய முடியாமலும், வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது தவிர மற்ற தொந்தரவுகளும் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. அரசாங்கக் கடன் ஒரு பக்கத்திலே இருந்தாலும் தனியார், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சிறு சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து—லேவாதேவிக்காரர்கள்—நிலத்தை ஐப் பிடி செய்து அவர்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் பறிமுதல் செய்யக்கூடிய ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடி தண்ணீர் மட்டுமல்ல, விவசாயத்திற்கான தேவையான தண்ணீரും கிடைக்கவில்லை. மழையில்லாததாலே கிணற்றிலேயும் தண்ணீர் வறண்டு போயிருக்கிறது. வறண்ட இடங்களில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும். 300 அடி ஆழம் வரை வறட்சியான பகுதிகளில் எல்லாம் ஆழமாக குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துத் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு, குழாய்களின் மூலமாக தண்ணீரை எடுத்து மேலே கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை ஒவ்வொரு பகுதியிலும் செய்யவேண்டும்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே துண்டு விழும் என்று எதிர்பார்க்கிற 19 கோடி ரூபாயை கிராமப் பகுதிகளிலே கடன் எழுப்பி சரிக்கட்டலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கிராமப் பகுதிகளிலே பலவிதமான தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இதையும் கிராமப் பகுதிகளிலே கடன் வசூல் மூலம் நிறைவு செய்யலாம் என்றால், சாதாரணமாக கிண்கிணின விவசாயிகள் தான் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதிகாரிகள் விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தித்து வசூல் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலை சம்பந்தமாக, இன்று கோவையிலே பல மில்கள் வருஷக் கணக்காக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. 20,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்காக அந்த பஞ்சாலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று நாம் எவ்வளவு சொன்னாலும் முதலாளிகள் அந்த கோரிக்கைக்கு இசைவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக தொழிலாளிகளுக்கு நஷ்ட ஈடாவது அந்த மில் முதலாளிகளிடமிருந்து வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தமாக சில சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறி தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள 6 இலட்சத்திற்கு அதிகமான தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நமது மாநிலத்திலே இருக்கிறார்கள். பெரும்பகுதி கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பார்த்தால், ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு வாரம் கூட வேலை கிடைக்காத நிலைமையும், அதே நேரத்திலே அவர்கள் கால் வயிறு கூடச் சாப்பிட முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு நூல் மலிவான விலைக்குக் கிடைக்காமல் அவர்கள் நெய்கின்ற துணிகள் விற்பனையாகாத நிலையும், கூட்டுறவு சங்கங்களின் கடன் போதுமான அளவு அவர்களுக்குக் கிடைக்காத நிலையும் தான். அவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமும், ரிசர்வ் பாங்கி மூலமும் தாராளமாக உதவி அளிப்பதற்கு நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு, விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டுள்ள தொழில் இந்த கைத்தறி தொழில். ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். விசைத்தறிகளை எந்தக்காரணத்திற்காகவும் நம்முடைய மாநிலத்திலே புகுத்த அனுமதி கொடுக்கக்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1969 மார்ச் 7]

கூடாது. விசைத்தறியைப் புகுத்தினால் கைநெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுதிருக்கிற அறைகுறை வேலை வாய்ப்பும் போய்விடும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாயக் கிணறுகள் என்று சொல்லப்பட்ட கிணறுகள் வெட்டும் திட்டத்தை நாம் இதற்கு முன்னால் அமல்படுத்திக்கொண்டு வந்தோம். அதைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமே கூறப்படவில்லை. கடன் வாங்கமுடியாத சிறு சிறு விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகள் என்று சேர்ந்து பயன்படுத்திக்கொள்ள அரசு சமுதாயக் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய நல்ல வாய்ப்பு இருந்தது சென்ற காலத்தில். ஆகவே, இத்தகைய சமுதாய கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதியோர் பென்ஷனைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதியோர் பென்ஷனுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் பல ஆண்டு காலமாகியும் இன்னும் முடிவு செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. சகலவிதமான தகுதியும் இருந்தால் கூட, அவர்களுக்கு முதியோர் பென்ஷன் கிடைப்பதே கிடை யாது. அதற்கென்று தனியாக தாசில்தாரோ அல்லது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரோ கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல. முதியோர் பென்ஷனுக்கு மனுச் செய்தவர்களுக்கு, அவர்கள் இறந்துபோகும் காலம் வரையில் கூட, பல ஆண்டுகளாக பென்ஷன் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. வயதானவர்கள், தகுதியுள்ளோர்களுக்கு கட்டாயம், தாமதமின்றி பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு முதியோர் பென்ஷனுக்காக நாம் போட்ட சட்டங்கள் 'பலன் இல்லாமல் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கிடைக்கும் நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, தகுதியுள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கும் வயதானவர்களுக்கு, தகுதியுள்ளோருக்கு அனைவருக்கும் தாமதம் இல்லாமல் முதியோர் பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதி கோவில்பட்டி தொகுதி, மிகவும் பின் தங்கிய தொகுதி. 1956-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு குழு கூட இந்த மாநிலத்திலே மிகவும் பின் தங்கிய பகுதிகளிலே கோவில்பட்டி முதலாவதாக இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்கு எந்தவிதமான பாசன வசதியும் கிடையாது. அது மட்டுமல்ல. அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது, நல்ல தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அந்த வட்டத்தில் கிராமப் பகுதிகளில் பூமிக்கு அடியில் கீழே 300 அடி ஆழத்தில் போர் போட்டு, வெளியே தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வைப்பாறு என்ற ஒரு ஆறு அங்கே ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றில் ஓடுகின்ற தண்ணீர் வீணாகாமல் பல இடங்களில் அணைக்கட்டுகள் கட்டி, கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் வந்து சேருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது கூட அங்கே ஒரு அணை கட்டுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். மேலும், பல இடங்களில் அணைக்கட்டுகளை கட்டி, தண்ணீரை பயன்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய மக்கள், கிராம மக்கள், விலைவாசியெல்லாம் ஏறக்கூடிய இந்த நேரத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கிராமங்களிலெல்லாம் நியாய விலையில் கொஞ்சம் அரிசி கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில்பட்டி நகரம் பெரிய நகரம். அந்தப் பெரிய நகரத்தில் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு திட்டம் ஒன்று ஏற்கனவே

1969 மார்ச் 7]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சர்க்கார் அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தாமரபரணியாற்றுகுப்பக்கத்திலிருந்து அந்த நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு திட்டம் அது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், பெரிய ஒரு நகரத்தில் குடி தண்ணீர் பிரச்சனை தீரும். மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு இது சம்பந்தமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் நமக்கு இதற்கு முன்னால் கொடுத்த கடன்களை யெல்லாம் நாம் இப்பொழுது திருப்பித் தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று ரூ. 13½ கோடி அளவுக்கு திருப்பிச் செலுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூ. 13½ கோடியும் 1952-53-ம் ஆண்டில் ராயலசீமாப் பகுதியில் பஞ்சத் தணிப்புக் காரியங்களுக்காகப் பெறப்பட்ட கடன் தொகை. அந்தத் தொகையை இன்று நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. திருப்பிச் செலுத்தும் தவணையைக் கொஞ்சம் நீடித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி முன்னால் கொடுத்த கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று நாம் கேட்கவேண்டும். இப்பொழுது இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பஞ்ச நிலையைப் போக்குவதற்கு அரசு அதிகமாக நிதியை ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அதற்கு ஆதரவாக பொது ஜனங்களின் ஆதரவையும் திரட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைவர் அவர்களே, தென்னாட்டு காந்தி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, 1969-70-ம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்று எல்லா உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வரியில்லாத பட்ஜெட் மாதிரம் அல்லாமல், அதிலே இருக்கும் ஒரு முக்கியமான அம்சம், மத்திய அரசு வங்கியில் ஒவர்டிராப்ட் வாங்குவதில்லை என்ற ஒரு திட்டத்தையும் நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திருமதியுடன் அவர்கள் தெளிவாக நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்கார் ரூ. 150 கோடிக்கு அதிகமாக வரி விதித்து, அந்த ரூ. 150 கோடியில் ரூ. 50 கோடி ராணுவத்திற்காக செலவு செய்யக்கூடிய இந்த நேரத்தில், தமிழ் நாடு சர்க்கார் வரியில்லாத ஒரு பட்ஜெட்டை, ஒவர்டிராப்ட் இல்லாத ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஒவர்டிராப்ட் இல்லாமல் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பது, அண்ணா அவர்களனுடைய வழியில் தமிழக அரசு செல்கின்றது என்பதற்கு ஒரு நல்ல சான்றாகும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெரிய புதிய நல்ல அம்சங்களெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பி.யு.வி. வகுப்பு வரையில், இலவசக் கல்வி, ஜாதி, சமயம், வருவாய் முதலிய வேறுபாடுகள் எதுவுமின்றி எல்லா மாணவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல திட்டத்தை அதிலே சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக, சென்ற ஆண்டைவிட, இந்த ஆண்டு ரூ. 7 கோடி உயர்வாக அதாவது ரூ. 65.37 கோடி கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 7,900 புதிய ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கைக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு புதிய கல்லூரிகளை திறப்பதற்கான நல்ல திட்டங்கள் இதிலே இருக்கின்றன. 8 கல்லூரிகளில் பட்டப்படிப்புகளை துவக்குவதற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கல்லூரிகளுக்கு புதிய கட்டடங்கள் கட்ட ரூ. 46.25 லட்சம் செலவு செய்வதற்காக பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட கட்டடங்களுக்காக ரூ. 75 லட்சமும், ஆய்வுக் கருவிகளுக்காக ரூ. 35 லட்சமும், சேலத்தில் உருக்காலை யின் பூர்வாங்க வேலைகளுக்காக ரூ. 5 லட்சமும், மின்துறை பணிகளுக்காக ரூ. 40.63 கோடி, மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை திறப்பதற்காக ரூ. 15 லட்சம், சென்னை, கோவை நகரங்களுக்கு படி அரிசி திட்டத்திற்காக ரூ. 8.79 கோடி, சென்னை நகரத்தில் குடிநீர்

[திரு. சி.கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 7]

சாக்கடைத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒரு கோடி ரூபாய், அரசு ஊழியர்களின் கலியாணக் கடன் வசதிக்காக ரூ. 10 லட்சம், வீராணம் ஏரி விலிருந்து சென்னைக்கு குடிதண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கான திட்டத்திற்கு ரூ. 50 லட்சம், இப்படி பல நல்ல காரியங்களையெல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்காத எனது அருமை எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் எந்தெந்த கோரிக்கைகளிலே ரூ. ஒரு லட்சம், அல்லது ரூ. 50 ஆயிரம், ரூபாய் இரண்டு லட்சம் குறைவாக இருக்கிறதோ, அவைகளையெல்லாம் எடுத்து இங்கே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மிக முக்கியமான அம்சம் விவசாயப் பிரச்சினை. விவசாயத்திற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் நல்ல பல புதிய திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு கால தி.மு.க. ஆட்சிக்கு முன்பாக, குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் இருபோக சாகுபடி நடைபெற்றது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 2-26 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இருபோக சாகுபடி நடந்திருக்கிறது. தி.மு.க. அரசு வந்தபொழுது அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருபோக சாகுபடி நிலங்களாக மாற்றப்பட்டது 4-28 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களாகும். இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் சற்றேறக்குறைய 2 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் ஒரு போக சாகுபடி விலிருந்து இருபோக சாகுபடிக்கு மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இன்னும் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களை இரு போக சாகுபடிக்கு மாற்றுவதற்கான திட்டங்களை காண்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000 கோடி விவசாயத்திற்காக செலவு செய்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருபோக சாகுபடியான நிலங்கள் 2-26 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள். ஆனால் மேலும் இருபோக சாகுபடிக்கு திட்டங்கள் இல்லை. அண்ணா அவர்கள் அறிக்கை விட்டார்கள். அமைச்சர்கள் நர்ப்பாசன மகாநாடு நடத்தினார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதன் விளைவாக இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இருபோக சாகுபடி நிலங்களாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மேலும் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களை இருபோக சாகுபடிக்கு மாற்றவேண்டும் என்பதற்கான திட்டம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் மொத்த ஏக்கர் நிலம், விவசாயத்திற்கு உகந்த நிலம் 14 லட்சம் ஏக்கர். 14 லட்சம் ஏக்கராவில் சற்றேறக்குறைய 5 லட்சம் ஏக்கரா ஒருபோக சாகுபடிக்குத் தான் லாயக்குள்ள நிலங்கள், இரு போக சாகுபடிக்கு லாயக்கு இல்லாத நிலங்கள், வடிகால் வசதி இல்லாத நிலங்கள், நல்ல கால்வாய் வசதி இல்லாத நிலங்கள். அது போக 9 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இருபோக சாகுபடிக்கு மாற்றப் பட்டிருக்கிற நிலங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. கொஞ்சமாக, கொஞ்சமாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் ஏக்கராவாக மாற்றினால், 9 லட்சம் ஏக்கராவிலும் இருபோக சாகுபடியை ஏற்படுத்திவிட முடியும் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை, விவசாயத்துறையிலே ஒரு பெரிய மாறுதலை, ஒரு முன்னேற்றத்தைப் பார்க்கிறோம்.

நண்
பகல்
12-00

அது மாதிரமல்லாமல், 20 ஆண்டுகளாக விவசாயிகளாகிய நாங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மா ஒன்றுக்கு பத்து மேனிக் கு கண்டு முதல் செய்தாலேயே அதைப் பெரிய விளைச்சல் என்று சொல்வோம். ஆனால், இன்றைக்கு ஏயுடி. 27 என்கிற நெல் விதையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நல்ல முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பலனாக மாவிற்கு இருபது கண்டால் அது சாதாரணம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. ஏயுடி. 27 என்கிற நெல்லை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வந்தது என்றதும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஏயுடி. 27 முன்னரே, எங்கள் ஆட்சியிலேயே யோசித்தோம், நினைத்தோம், ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தோம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் இன்றைய தினம்

1969 மார்ச் 7]

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இரண்டு புதிய ரக நெல்வித்துக்களையும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க, விவசாய அமைச்சரும், விவசாயத் துறையினரும், தீவிரமாக முயற்சிகள் செய்து, ஜி.ஆர். 8, ஜி.ஆர். 5 என்கிற விதைகளை பாசனவசதிக்குத் தக்க அளவில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மாவுக்கு 30-க்கு மேல் விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் விவசாயத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கும் போது, எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள், இரண்டாண்டு காலமாக ஒரே ரகத்தையே பாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், இன்னும் பல்லவிக்கு வரவில்லை. ராகத்தையே பாடிக்கொண்டு இருந்தால், கீர்த்தனம் எப்பொழுது என்று கேட்க நான் விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்றால், யாரால் கெட்டது? விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தஞ்சை மாவட்டத்தில், ஜனவரி மாதம் 16-ம் தேதி என்று கருதுகிறேன், ஒரு முத்தரப்பு மனாட்டை கலெக்டர் அவர்கள் கூட்டினார்கள். அதில் கூலியை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று, அறுவடைக்கு முன்னதாகவே, விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மிராசுதார்கள் இவர்களைக் கூட்டி வைத்து, ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆறு படி வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மிராசுதார்கள் தரப்பில் ஐந்து படி கொடுப்பதாக அதற்குத் தயாராக இருந்தார்கள். கலெக்டர் இடையிலே ஐந்தேகால் படி என்று முடிவு செய்தார்கள். கால் படி என்றதும், அங்கத்தினர்கள் பட்டணத்துப்படி என்று கருதிவிடுவார்கள். அது அல்ல, சின்னப்படி கால்படி, அதாவது அரைக்கால் பட்டணம் படி, ஒரு கை நெல் வரும். அவ்வளவுதான். அதைக் கொடுக்கக்கூடாது? கலெக்டர் அவரார் பால் பண்ணிய பிறகும் ஆங்காங்கே உள்ள, அரசியலில் வக்கில்லாதவர்கள் அரசியலை வைத்துப் பிழைத்தவர்கள், இன்றைக்கு அப்படி பிழைக்க முடியாமல், விவசாயிகளைத் தூண்டிவிட்டு போராட்டம் நடத்த ஆரம்பித்தார்கள். கலெக்டர் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி, நிலைமைகள் முற்றி, கொராடச்சேரியில் சில சம்பவங்களும், விளாகம் என்ற விடத்தில் சில சம்பவங்களும் நடந்திருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம், அங்கே தூபம் போட்டு, கிளப்பிவிட்டு விட்டு, இங்கே வந்து சட்டமன்றத்திலே அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று. இந்த வகையில் நடப்பதைத் தடுக்க நம்முடைய அரசும், குறிப்பாக விவசாய அமைச்சரும், விவசாயத் துறையில் இருக்கும் இன்னல்களுக்குத் தீர்வு காணத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

சட்டம் அமைதி இல்லை என்கிறார்கள். மதுரையிலே போலீஸ் காரர்கள், குற்றவாளியை போலீஸ் லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு போகும்போது தடுத்திருக்கிறார்கள். குற்றவாளியைக் கூண்டிலே ஏற்றுவது, சிறையிலே வைப்பது, இதெல்லாம் போலீஸ்காரர்களுடைய வேலை. அந்த வேலையைத் தடுப்பதற்கு, 300, 400 பேர்கள் கூடிக்கொண்டு போலீஸ் லாரியை மறைப்பதும், போலீசரை எதிர்ப்பதுமான முறைகளைக் கையாண்டால் போலீஸ்காரர்கள் என்ன முத்தமா கொடுப்பார்கள். பிரம்பால் தான் அடிப்பார்கள். அது தான் அடித்தார்கள். இங்கே வந்து கூக்குரல் போடுகிறார்கள், சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு கெட்டிருக்கிறது என்று. யார் சொல்லுகிறார்கள், இரண்டாண்டு காலமாக சட்டசபையிலே சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்களே அவர்களேதான். இதிலெல்லாம் சர்க்கார் நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக விவசாயப் பிரச்சினையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கொராடச்சேரியில் நடந்த போராட்டத்தை ஆரம்பித்தவர்கள் அந்தப் பகுதி மிராசுதாரர்களும், காங்கிரஸ்காரர்களும் தான், அவர்கள் தான் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று உறுப்பினர் சொல்லுகிறார்களா?

[1969 மார்ச் 7]

திரு. கி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அந்தச் சம்பவம் நீதி மன்றம் செல்லப் போகிறது. ஏற்கனவே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். சட்டப்படி நீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கொடுக்கும். அதற்காகவேதான் நான் சொல்லும்போது எந்தக் கட்சிக்காரர் என்று குறிப்பிடவில்லை. இருக்கும் நிலையை மட்டும் சொன்னேன்.

*** திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது, இந்த சபையிலே மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை பல்வேறு வகையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், இது ஒரு பெரிய பாராட்டுக்குரிய, முற்போக்கான நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொல்ல இயலவில்லை. பாராட்டுக்குரியதாகவும், முற்போக்காகவும் இருக்க வேண்டும் என்றால், கடந்த காலத்தை விட எந்த அளவிற்கு சாதாரண மனிதனுக்கு உயர்வதற்கு வழி வகை செய்திருக்கிறோம் என்பதைக் கொண்டுதான் பார்க்க வேண்டும். பல்லாண்டுகளாக நிதி நிலை அறிக்கைகள் கொடுத்து, தொகைகள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆண்டு தோறும், தொகைகள் அதிகமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும், எட்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாக உள்ள நிதி நிலை அறிக்கை என்ற அளவில் இருக்கிறது. ஒரு பெரும் மாற்றம் நாட்டில் ஏற்படுவதற்கான வழிவகை காணாத நிலையில் இந்த அறிக்கை இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து, இதிலே வரி போடவில்லை என்ற கருத்து கூறப்பட்டது. வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து கோடி, அறுபது லட்சம் ரூபாய்க்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்ன வரி போடப்படும் என்பது பின்னால் தெரிவிக்கப்படும் என்று உணரும் வகையில் ரெவின்யூ கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரவு வைத்த பிறகு, 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்றும் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, வரி போட்டாய் விட்டது. போடுகின்றவரி எப்படிப் போடப் போகிறோம், யாருக்குப் போடப்போகிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கவில்லை. அதை அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்திலே ஒன்றை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தயவு செய்து வரி போடும்போது, யார் தாங்குவார்களோ அவர்கள் தலையில் வரியைப் போடுங்கள். மத்திய சர்க்கார் வரிவேறு போட்டிருக்கிறார்கள். அது சாதாரண விவசாயிகளின் தலையில் விழுந்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் வரி, உரத்திற்கு வரி, பம்பு செட்டுக்கு வரி, இன்னும் ஏதேதோ வரிகள். ஆக இவையெல்லாம் சாதாரண மனிதன் தலையில் விழும் அளவில் இருக்கின்றன. ஆகையினால் நம்முடைய சர்க்கார் நன்றாக யோசித்து, விவசாய நிலங்களின் பேரிலேயோ, அல்லது விற்பனை வரியின் பேரிலேயோ, எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி, அதாவது டீசல் ஆயில் பேரிலேயோ வரியைப் போடாதீர்கள். அப்படிப் போட்டால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும். உற்பத்தி பெருகாது. அது மட்டுமல்லாமல், இரண்டு விதமான சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரியோடு, மாநில சர்க்காரும் வரி போட்டால் இப்பொழுது இருக்கும் விலைவாசிகளில் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத நிலை ஏற்படும். விவசாயச் செலவு அதிகரிக்கும் அளவில் மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டிருக்கும்போது, ஆலோசனை செய்து எந்த வகையில் நம்முடைய சர்க்கார் நிவாரணம் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அறிவிக்கவேண்டும்.

உர விலை அதிகரிக்கும்போது, அதை எதிலே ஈடுகட்டுவது? விவசாயப் பொருள்களுக்கு அதி விலை கொடுக்கப் போகிறார்களா? அல்லது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் உரத்தின் விலையைக் குறைத்து, மாளியம் கொடுக்கப் போகிறார்களா? மத்திய சர்க்கார் வரியை யார் ஏற்றுக் கொள்வது என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இருக்கும் சிரமத்தை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்து, ஐந்து கோடியே அறுபது லட்சத்தோடு நின்றுவிடுமா என்று பார்த்தால் இன்னும் மேலே போகும்மா என்று அச்சப்படுகிறேன். வரி களைப் போடாமல் எந்த அரசாங்கமும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்போது சரியான முறையில் சரியான கணக்கை எதிர்பார்த்தார்களா என்று பார்க்கும்போது இல்லை யென்றே தோன்றுகிறது. விற்பனை வரியிலே சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டிலே அதிகமாக வருவாய் வரும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் எங்கே பார்த்தாலும் பஞ்சம். விவசாயியின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துபோய் இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லை, விவசாயம் இல்லை, அதனால் வியாபாரம் பெருக முடியாது. வியாபாரம் பெருகவில்லையென்றால் விற்பனை வரி எங்கிருந்து கிடைக்கப்போகிறது? ஆகவே, தீர யோசித்துப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 25 கோடி ரூபாய் அளவிலே துண்டு விழும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ரொக்க வசதியில் நமக்கு 19 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துண்டு விழுகிறது. இதை எப்படிச் சரிக்கடப்போகிறோம்? மத்திய அரசு எவ்வளவு நமக்குக் கொடுக்கப் போகிறது என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லை. எத்தனையோ பெரியவர்கள் சேர்ந்து தயாரித்த நிதி நிலை அறிக்கைதான் இது. இருந்தாலும் பின்னாலே ஒரு சங்கடமான நிலை மையை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரியான சங்கடமான நிலைமை எதுவும் வராமல் இருப்பதற்காக அரசாங்கம் முன்கூட்டியே தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் வந்து நம்முடைய பாரததையெல்லாம் போக்கிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது. கொடுக்க வேண்டியதெல்லாம் ஏற்கனவே கொடுத்தாகிவிட்டது என்று அவர்கள் இறந்தகாலத்தில் சொல்லிவிடக்கூடும். ஆகவே, அதிகமாக எதிர்பார்ப்பது என்பது சங்கடத்தைதான் தரும்.

இப்போது வரியில்லை என்று பேசியாகிவிட்டது. ஜனங்கள் எல்லோரும் வரியில்லை, வரியில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டில் வரி உண்டு என்பதை மறைமுகமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரி போடும்போது சாதாரண மனிதன் தலையில் வரி விழக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். அபிவிருத்திக்காக போடப்பட்ட தொகை அபிவிருத்திக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததா என்றால், இல்லையென்ற பதில்தான் கிடைக்கும். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெரும் பகுதி அதில் கரைந்து போய்விட்டது. மேலும் கல்விக்காக சென்ற வருடத்தை விட 6 கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் 7,900 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் வழி செய்திருக்கிறார்கள். மேலும் புதிய நான்கு கல்லூரிகள், கட்டிடங்கள் போன்றவற்றிற்கெல்லாம் வழி செய் திருக்கிறோம். புதிது புதிதாக எல்லோரையும் படிக்க வைத்துக் கொண் டிருக்கிறோம்.

ஆனால், அதேசமயத்தில் தொழில் வாய்ப்புக்களுக்கு நாம் அதிக முக்கியத்துவத்தைத் தரவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். தொழில் வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு. ஒரு பக்கத்தில் கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றிற்கு அதிகமாகச் செலவழித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, தொழில் உற்பத்தி வேலைகளில் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டும். தொழிலில் மூலதனம் செய்யப் பட்டிருப்பது சென்ற ஆண்டைவிட கொஞ்சம் கூடுதலாக, அதாவது 2 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதாவது புதிதாக உள்ள தொழிலுக்குத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக கோவாப்பரேட்டிவ் ஷுகர் பேக்டரிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் நூற்பாலைகளுக்கென்று 10 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நூற்பாலைகளையே நாம் மூடியிருக்கிறோம். உற்பத்தியான நூலை விற்பனை செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலையில் நூற்பாலை களுக்கு 10 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது சரியல்ல.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 7]

தொழில்களுக்காக 2 கோடியே 80 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தரும்? சேலம் இரும்பாலை செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று போராடியிருக்கிறார்கள். திட்ட முன்னோடி வேலைகளுக்கு தமிழக அரசு 52 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. தூத்துக்குடியில் உரத் தொழிற்சாலைக்கு ஒரு கோடி ரூபாயும், சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு 2 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற சிமெண்ட் எல்லாம் விற்பனையாகாமல் இருக்கின்றன. “என்னுடைய சிமெண்ட் உயர்ந்தது” என்று ஒவ்வொருவரும் விளம்பரம் போட்டும் விற்பனையாகாமல் சிமெண்ட் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்காக 2 கோடி ரூபாயை ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் நிறுவதற்காக 15 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. இதில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த பட்ஜெட்டை மிகப் பெரிய அளவில் பாராட்டக் கூடியதாக இல்லை.

[திரு. ச. துரைசாமி தலைமை]

அடுத்தபடியாக, நாம் முதலில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை முதலில் செய்யவேண்டும். எல்லா வேலைகளும் அத்தியாவசியமானதாக இருக்கலாம். மேலும், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான டிராக்டர்களை வாங்கி வாடகைக்கு விடும் திட்டத்திற்காக ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக டிராக்டர்களுக்காக 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் என் செய்கிறோம்? பழைய முறைகளை விட்டு நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு விவசாயம் நடத்தலாம் என்று எண்ணத்தினால் தான் செய்கிறோம். வேலையில்லை, வேலையில்லை என்று தஞ்சை மாவட்டத்திலே எல்லோரும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இதை இரண்டாவதாகத்தான் கருத வேண்டும். வேலை இல்லை என்று மனிதர்கள் கோஷம் எழுப்புகிற நேரத்தில் இயந்திரங்களுக்காக செலவு செய்வது நல்லதல்ல. முதலில் நிர்வகிப்பதைப் பெருக்கி, ஒரு போக நிலத்தை, இரண்டு போகமாகவும், மூன்று போகமாகவும் பெருக்க வகை செய்யவேண்டும். நிலத்தை அதிகமான அளவில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருகிறபோதுதான் இயந்திரங்களின் உதவியை நாம் நாட வேண்டும். ஆகவே, இயந்திரத்தையே நாம் முழுவதும் வீட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. மேலும் விவசாயிகளுக்கு நில அடமான வங்கிகளின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்க 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்சமயம் எங்கே பார்த்தாலும் பஞ்சம், தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. பூமிக்கடியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை மேலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பஞ்ச நிலைமையை யுத்தகால நடவடிக்கைகளாகக் எடுத்து, பெரும் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு போக நிலத்தை இரு போக நிலமாக மாற்ற வேண்டும். மூன்று போக நிலமாக மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு அடுத்தபடியாகத் தான் இயந்திரம் வரவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பருவ மழை தவறிவிட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் விளைச்சல் இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எக்கர் ஒன்றுக்கு மூன்று அல்லது ஐந்து மூட்டை நெல் அதிகமாக விளைந்துள்ளது. இதா மாவட்டங்களான வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களிலும் பஞ்சம் இருக்கிறது. கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல் இதைத் தீர்ப்பதற்கு, பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு நாம் எல்லோரும் ஆலோசனை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போதுதான் கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்கள் ரொம்ப சுறுசுறுப்பாக இருப்பார்கள். பஞ்சம் வந்துவிட்டது என்று நாம் சபையிலேயே சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே, எங்கெங்கே அரிசி கிடைக்கும் என்பதாகத் தேடிச் சென்று மூட்டை மூட்டையாகப் பதுக்க ஆரம்பித்து

1969 மார்ச் 7]

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

விடுவார்கள். ஆகவே, பதுக்கல்காரர்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். யார் பதுக்கி வைக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பொது மக்களுக்கும் அறிவிக்கவேண்டும். தயவுசெய்து எனக்குப் பத்து நிமிஷம் மேலும் கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. க. துரைசாமி) எல்லோருக்கும் பத்து நிமிஷம். தங்களுக்கு பதினைந்து நிமிஷம் கொடுத்தாகி விட்டது. ஆகவே சீக்கிரம் தங்கள் உரையை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இன்னும் ஐந்து நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடுவது அதிகாரிகள் தான். மக்களோடு தொடர்பு உடையவர்களிடம் ஆலோசனையைக் கலந்துகொண்டு எதுவும் செய்வதில்லை. நாங்கள் இங்கே யோசனை சொல்கிறோம் அவ்வளவு தான். என்னுடைய யோசனை என்ன வென்றால் திட்டம் போடுகிறபோதே சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, ஆரம்ப காலத்திலேயே திட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்டைப் பற்றி அந்த டிமாண்டு வருகிற போது நிறையப் பேசலாம். நல்வ பிரச்சினையைப் பற்றி நிறைய பேசப் படுகிறது. அதை எப்படித் தீர்ப்பது? நிச்சயமாக நான் ஒன்று சொல்வேன். அரசாங்கம் முதற்படியாக ஒரு இரண்டு ப்ளாக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு சிறு நிலக்காரர்கள், குத்தகை தாரர்கள், விவசாய தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு பரீட்சார்த்தமாக சாகுபடி செய்து, கூலி விகிதம் எப்படி இருந்தால் கட்டும், குத்தகை எப்படி இருந்தால் கட்டும், என்பது போன்ற எல்லா விவரங்களையும் சேகரித்து ஒரு திட்டத்தை முன்னோடியாக உருவாவதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தால் அதையே மற்ற இடங்களுக்கும் விலைதரிக் வழியேற்படும்.

சர்க்கார் வரி போட்டே பணம் சேகரிக்கவேண்டும் என்பது சரியல்ல. சர்க்கார் துறையில் லாபகரமாகத் தொழில்களை நடத்தியும் பணம் சம்பாதிக்க வழியேற்படுத்த வேண்டும். நமது மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் போக்குவரத்து இலாகா அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். தொழில் துறையில் பணத்தை எப்படிச் சம்பாதிக்க முடியும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர்கள், 8 கோடி மூலதனம் போட்டு, இன்றைக்கு 15 கோடி சொத்து வைத்திருக்கிற டிரான்ஸ்போர்டில் 2 கோடி கூட லாபம் இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே அவர்கள் இத்துறையில் கவனம் செலுத்தி இதை லாபகரமானதாக ஆக்கவேண்டும். அதற்காகவே அவர் இத்துறைக்கு அமைச்சராக வந்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன்.

செயற்கை மழையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அந்த முறையில் நாமும் முயற்சி செய்யவேண்டும். பூமியில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர பம்பு செட்டுப் போட்டால் தண்ணீர், கீழே போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே செயற்கை முறையில் மழையை உண்டாக்க ஏதாவது முயற்சி செய்தாக வேண்டும்.

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் போய்ப் பார்த்தால்—ஹரிஜன மக்களுக்கு சாதாரண மக்களுக்கு பாதை வசதி கிடையாது. சுடுகாடு கிடையாது, குடியிருக்க மனை கிடையாது. இருபதாண்டுக்குப் பிறகு—நாம் வந்த இரண்டு ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்த நிலை—மனைக்கட்டுக்காக 25 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது போதுமா? யோசிக்கவேண்டும். எத்தனை நாட்களுக்குத் தான் இந்த மக்களுடைய அடிப்படை வசதிகளைக் கூட நாம் புறக்கணித்து வர முடியும்? பட்டினி கிடப்பவனை 3 நாள் பொறு என்று சொல்ல முடியுமா? ஆகவே குறைந்தபட்சம் வசதிகளையாவது உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டும். ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே ஒரு வேண்டுதல்தான். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் ஆத்திரப்படக்கூடாது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறைகளைத்தான் சொல்வார்கள். கொஞ்சம் மிகைப்படுத்தியும் சொல்வார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 7]

பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆத்திரப்படுவது நல்லது என்று எதிலாவது சொல்லப்படுகிறதா ஆத்திரம் கூடாது.

எல்லாருக்கும் நன்றும் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து

என்று வள்ளுவர் சொல்லுகிறார். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள்—மிக்க பலம் கொண்டவர்கள்—ஆத்திரம் காரணமாக சபை நடவடிக்கைக்கு குந்தகம் அடையாதிருக்க—ஆத்திரத்தை அடக்கி—முன்காட்டியாக நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப் : சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, காலஞ்சென்ற முதல்வர், முஸ்லிம் மக்களமீது நல்லெண்ணமும், உறுதியான நம்பிக்கையும் கொண்டவர் நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவு குறித்து முதலில் நான் என் கட்சியின் சார்பிலும், தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் அஞ்சலி செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கைமீது எனக்குமுன் பேசியவர்கள் சிலர் தமது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்தார்கள். சிலர் எதிர்த்தும் பேசினார்கள். இதே மன்றத்தில் சென்ற வருஷமும் நிதிநிலை அறிக்கைமீது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது காகிதத்தில் புள்ளி போட்டுக் காட்டிவிட்டால் போதுமா, பொதுமக்களுக்கு நடத்திக்காட்டட்டும் பார்ப்போம் என்று பேசினார்கள். அந்த ஆண்டும் முடிந்து விட்டது. அடுத்து வந்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் புதுவர்கள் இல்லாமல் பொது மக்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்கின்ற அளவுக்கு நிதி நிலை அறிக்கையை அமைத்துத் தந்திருப்பதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை ஓரளவுக்கு மக்களுக்கு நிம்மதி கொடுக்கின்ற அளவு இருந்தபோதிலும் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக தமிழகத்தில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, என்னுடைய மாவட்டம் வடாற்காட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலையை இங்கே எடுத்துக் கூற வேண்டிய தேவையிலில்லை என்று நினைக்கிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய நகரசபைகளில் பல நகரசபைகளுக்கு கட்டாய ரேஷன் இல்லை. இப்போதும் அந்த வட்டாரத்தில் 'கட்டாயக் கொள்முதல்' இருப்பது மக்களுக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. பொதுவாக இன்றைக்கும் விவசாயப் பெருமக்கள் தன்னுடைய சொந்த உணவுக் காக $\frac{1}{2}$ மூட்டை, 1 மூட்டை நெல்லை மில்லுக்கு எடுத்துப் பொகவும், மில்லில் இருந்து அரிசியை வீட்டுக்கு எடுத்து வரவும், கண்டயில் அரிசி வாங்கி எடுத்து வரவும் மக்கள் அஞ்ச வேண்டிய நிலைமை இருப்பதை நான் நேரில் கண்டு பேசுகின்றேன். கட்டாயக் கொள்முதலை உடனடியாக அந்த மாவட்டத்தில் நிப்பாட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ராணிப்பேட்டை நகரசபை இருக்கிறது. அந்த நகரத்தில் வாழும் பொதுமக்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினருக்கு நியாய விலைக் கடைகள் ரேஷன் வழங்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, அங்கே பாரி கம்பெனி இருக்கிறது. பாரி கம்பெனி மூலமாக அதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகளில் ரேஷன் வழங்கப்படுகிறது. என்.ஜி.ஓ க்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகளில் ரேஷன் வழங்கப்படுகிறது. மற்றும் அங்கே இவர்களைத்தவிர, பீடித் தொழிலாளர்கள், தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ரேஷன் கொடுக்கப்படவில்லையே என்ற குறைபாடு இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வாலாஜாபேட்டை ஒரு நகர சபை. அங்கே வாழும் அத்தனை மக்களும் ஏழை மக்கள் என்று சொல்வதற்கு நிச்சயமாக நான் தயங்கமாட்டேன். அந்த நகரத்திலே நிச்சயமாக நியாய விலைக் கடைகள், கட்டாய ரேஷன்

1969 மார்ச் 7]

[திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்]

கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தொடர்ந்து ஆற்காடு நகரசபை, விஷாரம் பேரூராட்சி இருக்கிறது. அதையும் விட்டு விடக்கூடாது.

நமது நிதிநிலை அறிக்கையைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுதும், இதற்கு முன் வைக்கப்பட்ட ஆளுநர் உரையைப் பார்க்கும்பொழுதும் நான் சென்ற தடவை சொன்ன சில கருத்துக்கள் நிச்சயமாக இடம் பெற்று இருக்கும் என்று நம்பியிருந்தேன். ஆனால் அவை இடம் பெறவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழர்களாகிய நாங்கள் தமிழ் மொழியை எங்கள் சொந்த மொழியாக ஒப்புக்கொண்டாலும் தமிழகத்திலே உள்ள முஸ்லீம்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லீம் மக்கள் அனைவரையும் தாய்மொழியாக இருக்கக் கூடியது உருது மொழியாகும். தற்போதும் உருதுமொழிக்கு எந்த விதமான நியாயமும் கிடைக்கவில்லை. உருது பள்ளிகளில் தேவையுடனும் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. முஸ்லீம்கள் தங்களுடைய பிரதி நிதித்துவத்தை வகிப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. சென்ற கூட்டத்திலேயே நான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன். சட்ட மன்றத் தொகுதியையும் பாராளுமன்றத் தொகுதியையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி இருந்தபொழுது முஸ்லீம் தன்னுடைய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற முடியும் என்று இருந்த தொகுதிகளை ரிசர்வ் தொகுதியாக மாற்றியமைத்து இருப்பதுபற்றி விவரமாகக் கூறியிருந்தேன். அதைச் செய்வதற்கு தற்போதைய அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு இன்னும் அதிக காலம் இருந்தாலும் இப்பொழுதே முயற்சி செய்து உடனடியாக அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் அதை புனராலோசனை செய்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் வேலூர் பாராளுமன்றத் தொகுதி, சட்டமன்றத் தொகுதி ஆம்பூர் தொகுதி போன்ற தொகுதிகளை உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே முஸ்லீம்களாகிய எங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தோம். ஆனால் புதிய அரசு பதவிக்குப் வந்த பிறகு இரண்டு ஆண்டு காலம் ஆகிறது, இப்போதும் அந்த நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதால் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி முஸ்லீம் பதவிகளில் உள்ளவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சொந்த ஊர் மேல்விஷாரம். அங்கே குடிநீர்ப்பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது 15 வருஷமாக நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாக நான் அவரைச் சந்தித்து இது பற்றிச் சொன்ன நேரத்தில் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சொன்னதை நினைவில் வைத்திருந்ததால், உடனடியாக தன்னுடைய உதவியாளரைக் கூப்பிட்டு அந்த பைலை ஆர்.டி.எல்.ஏ. செக்டர்ட்டுக்குக் கொடுத்து நானேயே புட் அப் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு மறு வாரத்திலேயே ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றுவிடப்படியால் அது இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெறவில்லை. ஆகவே உடனடியாக அதைச் சேர்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்விஷாரத்திலே இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு. சு. ம. துரைராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைமன்றத்துத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1969-70-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பாராட்டிப் பேசும் வாய்ப்பினை நல்லியமைக்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய எண்ணங்களையும், நோக்கங்களையும், சிந்தனைகளையும் ஒன்று திரட்டி இன்று இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரியில்லாமல் தந்திருக்கிறார்கள், என்றால்

[திரு. ச. ம. துரைராஜ்]

[1969 மார்ச் 7]

உள்ளபடியே மக்கள் எல்லாம் அதைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதே நேரத்திலே எனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசும் பொழுது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வறட்சி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தமிழக மக்கள் அதைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே மத்திய அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் தந்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நிச்சயமாக, எந்த சர்க்கார் நல்ல சர்க்கார் என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள். மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு உங்கள் மூலமாக சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உண்மையிலேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்திலே 16.5 சத வீதமாக விலைவாசி ஏற்றம் இருந்தது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அந்த நேரத்திலே புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது. புதிய அரசாங்கம் வந்தவுடன் கொள்முதலைத் தீவிரமாக்கி இன்றைக்குச் சென்னை, கோவை நகரங்களிலும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் 45 லட்சம் மக்களுக்கு படியரிசித் திட்டத்தின் மூலம் உணவு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. 1.30 லட்ச மக்கள் மாவட்டங்களிலே உள்ள மக்கள் குடும்ப அட்டைகள் மூலம் பயன் அடைகிறார்கள் என்றால் இந்த ஆட்சியை யார்தான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியும்?

இந்த அரசு தன்னுடைய நோக்கங்களாலும், அதனுடைய எண்ணங்களாலும், தன்னுடைய சிந்தனைகளாலும் வேளாண்மைத் துறை வளர வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக முயற்சிகள் பல எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஏழை விவசாய மக்கள் வாழவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே மின்சார இணைப்பு 1 லட்சத்திற்கு மேலே சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் தந்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசை யார்தான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியும் என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆட்சி இருபோக விளைச்சலைக் கொண்டு வந்து சென்னைவாழ் மக்களுக்கும், கோவை வாழ் மக்களுக்கும் உணவு நல்லமுறையில் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதைத்தவிர, வேளாண்மை சார்ந்த தொழில் கழகம், அதாவது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுவதால், அந்தக் கழகத்தின் மூலமாக டிராக்டர்கள் வழங்க நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் யார்தான் இந்த அரசை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியும்?

அதுமட்டுமல்ல, டிராக்டர்கள் வைத்திருந்தும் கூட அதற்குத் தேவைப் படும் ஸ்பேர் பார்ட்கள், டையர், டியூப்கள் இந்த நாட்டிலே கிடைக்க வில்லை. இதை மனதிலே கொண்டு இந்த அரசாங்கம் வெளியிலே யிருந்து வாங்கி மலிவான விலைக்கு எளிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வெளிநாட்டிலிருந்து 650 டிராக்டர்களை வேளாண்மை சார்ந்த தொழில் கழகம் மூலமாக வரவழைத்து விவசாயிகளுக்குத் தர இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்றால், யார்தான் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியும்?

காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த அரசு எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், மக்கள்தான் அதைப்பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று நான் அதை மக்கள் மத்தியிலே விட்டுவிடுகிறேன். குறிப்பாக மழையிலலாத காரணத்தால், வறட்சி செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியிலே அமைச்சர்கள் வறட்சியிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நல்ல விதத்திலே மலிவான விலையில் அரிசியைத் தந்திருக்கிறார்கள், கோதுமையைத் தந்திருக்கிறார்கள், சோளம் தந்திருக்கிறார்கள், கேழ்வரகு தந்திருக்கிறார்கள், அதற்காக அந்த மக்களின் சார்பிலே நான் நன்றியைச்

1969 மார்ச் 7]

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏழை விவசாயிகள் வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கி இப்பொழுது பயிர்கள் தீய்ந்துவிட்ட காரணத்தால், அதைத் திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத நிலைமை இருப்பதால் அதைக் கரல்தாமதமாக வாங்கிக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசை நான் பணிவன்போடு சேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அருமைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் முன்பு கூறினார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால், பள்ளிகளையெல்லாம் மூடிவிடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால், வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது எத்தனையோ புதிய பள்ளிகள் திறக்கப்படுகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். புதிய பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்காக 75 லட்சம் ரூபாயும், ஆய்வுக் கூடங்களுக்காக 31 லட்சமும், வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே ஒதுக்கப்படுகிறது. நான்கு புதிய அரசு கலைக் கல்லூரிகளைத் திறக்கவும் அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏழை ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் 7,900 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருவது பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நல்ல உள்ளம் படைத்த இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழை ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதி போர்டு மூலமாக நல்ல வீடுகளை வழங்க வேண்டுமென்றும் இந்தப் பேரவையிலே கூற விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வசதிகள் பெறும்பொருட்டு நல்ல விதத்தில் வீட்டு வசதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சியே இல்லை என்று அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசினார்கள். அதே சமயத்தில் மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திரா காந்தியம்மையார் அவர்களும், நிதியமைச்சர் மொராஜி தேசாய் அவர்களும் மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கையில் நல்ல விதத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மக்களாட்சி அண்ணா தலைமையிலே நல்ல முறையிலே நடைபெற்று வந்தது. அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருந்தால், தமிழகம் மேலும், மேலும் முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கும், என்று குறிப்பிட்டார்கள். மறைந்த அண்ணா அவர்கள் கடைசியாக இந்திரா காந்தி அம்மையாரைச் சந்தித்த நேரத்தில் ஏழை மக்களுக்காக வாதாடினார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்ற ஆண்டிலே தொழில் வளர்ச்சிக்காக, மக்கள் எல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்படுகிற நிலையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்பதற்காக மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இரண்டு கோரிக்கைகள் கேட்டார்கள். ஒன்று, இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் இன்டஸ்ட்ரிஸ், இரண்டாவது மின் அணுக் கருவிகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இந்த இரண்டையும் ஏற்படுத்தினால், மொத்தம் 5,500 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்றும், 20 கோடி ரூபாயை அதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். அதை மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசையே கேட்கிறார்கள் என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசுகிறார்கள். மத்திய அரசைக் கேட்காமல் அமெரிக்க நாட்டையா கேட்போம்? சைனு நாட்டையா கேட்போம்? மத்திய அரசைக் கேட்கிறோம் என்றால், அவர்கள் மாநிலத்திலே இருந்து பெறக்கூடிய வரியினைத்தான் திருப்பித் தருகிறார்களே தவிர, சும்மா ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. இதனைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதிய அரசாங்கம் அந்த மக்களுக்காக 695 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. மத்திய அரசிலே உணவுத்துறை அமைச்சராக இருக்கும் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகத் தைரியமாக வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நினைத்தால் மத்திய அரசாங்கத்தை மாற்றக்கூடிய அளவுக்கு அவர் திறமை படைத்தவர். நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றம என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நெஞ்சரம் பெற்ற அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது இந்த ஆட்சியைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். இந்த ஆட்சி குறிப்பாக ஆதித் திராவிட மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள், அவர்களுக்கு

[திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

[1969 மார்ச் 7]

நல்ல குறிக்கோளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து கொண்ட காரணத்தால், நல்ல முறையிலே பாராட்டிப் பேசினார்கள். இங்கே இருக்கின்ற சாதாரண காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஒருவர் அந்த மாமேதையைப் பார்த்து மந்திரி வேலைக்கே லாயக்கில்லாதவர் என்று ஒரு அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டார். இதைப் பார்த்தால் என்ன தெரிகிறது சாதி தலைவரிடம் தாடுகிறது என்பதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பெருந் தலைவராக டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர் மறைந்த பிறகு உங்களுடைய தலைவராக நான் இருக்கிறேன் என்ற முறையில் அண்ணா அவர்கள் அவர்களுடைய நலன்களிலே அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மறைந்தது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பெருத்த எமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. இப்போது வந்துள்ள புதிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையில் தெரிவித்திருந்தார்கள். என் உயிரைப் பணயம் வைத்தாவது இந்தச் சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவேன் என்று கூறினார்கள். அந்தச் சமுதாய மக்கள் அவருடைய கரத்தை வலுப்படுத்தக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பத்திரிகையில் ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நீரும் நெருப்பும் என்ற தலைப்பில் ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருந்தார்கள். நெருப்பு பற்றி எரியும்போதும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் குடிசைகள்தான் எரிகின்றன, வெள்ளம் புயல் வருகின்றபோதும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய குடிசைகள்தான் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இந்த சமுதாயம் பாதிக்கப் படுவதற்காகவே பிறந்திருக்கிறதோ என்று வேதனையோடு குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அன்று எழுதினார்கள். இன்று ஆட்சி பீடத்திலே முதல்வராக இருக்கின்ற அவர் அந்தச் சமுதாயத்தை வாழ வைக்க வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு அவருடைய கரத்தை வலுப்படுத்த, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பின்னால் இருக்கிறார்கள் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, நம் எல்லோருடைய அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் பாத்திரமாய் இருந்து நம்மை விட்டுப் போய்விட்ட மாபெரும் தலைவர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரிகளைப் போட்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கின்ற அதேநேரத்தில், நம்முடைய மாநில அரசு வரி இல்லாமல் ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளித்ததை நான் வரவேற்கிறேன். இருப்பினும், நம்முடைய சர்க்கார் சில புதிய வரிகளை விதிப்பதற்காக வழி முறைகளை வைத்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு வரிகளைப் போடும்போது அது விவசாய மக்களையும் ஏழை மக்களையும், பாதிக்காத அளவுக்குப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருமான வரியும், சொத்து வரியும் தவிர வேறு எந்த வரியைப் போடாவிட்டாலும் உபயோகிப்பவர்களைத்தான் பாதிக்கும். உதாரணமாக, சிகரெட்டின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரி, சிகரெட் தொழிற்சாலைகளைப் பாதிப்பதில்லை, சிகரெட்டை உபயோகிப்பவர்களைத்தான் பாதிக்கிறது. சர்க்கரைக்கு அதிக வரி போட்டால் அது சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளைப் பாதிப்பதில்லை, உபயோகிப்பவர்களைத்தான் பாதிக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் உரத்தின்மீது விதித்திருக்கின்ற வரியும், பம்பு செட்டுகளின் மீது விதித்திருக்கின்ற வரியும் ஏழை விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கும் தவிர, அந்தத் தொழிற்சாலைகளைப் பாதிக்காது. ஆகவே, புதிய வரிகளை நம்முடைய அரசு விதிக்கும்போது, ஏழை மக்கள் விவசாய மக்களைப்பாதிக்காத அளவிலே விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு அரசாங்கத்தை நடத்த வரி விதிப்பு அவசியம். ஆனால், வரியை விதிக்கும்போது மக்கள் அதைச் சமக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்களா என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய வரிகளை உச்ச நிலையில் இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஆகவே, கூடியமட்டும் அரசாங்கம் புதிய வரிகளை விதிப்பதைத் தவிர்த்தால் நல்லது. 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வேளாண்மைத் துறைக்கும் விவசாய மக்களுக்கும் அதிகச் சலுகைகளும், வசதிகளும் செய்ய வகை

1969 மார்ச் 7]

[திரு. கே. போஜன்]

செய்யப்பட்டுள்ளது. விவசாயத்திற்காக 12 கோடி ரூபாயை நடப்பு ஆண்டிலே நில அடைமான வங்கிகள் மூலமாகக் கடன்கிடைக்க வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிறது. மேலும், அடுத்த ஆண்டில் விரிவாக்கப்படும் என்ற கருத்தும் இதில் இருக்கிறது. இதை நான் மிகவும் மனதார வரவேற்கிறேன். ஆயினும், இந்தக் கடன் தொகையானது உடனடியாக, அவ்வப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நடப்பு ஆண்டிலே, கடந்த ஆண்டைவிட வேளாண்மை உற்பத்தி மிகவும் சுருங்கியிருப்பதாகக் குறிப்பாக உணவு உற்பத்தி சுருங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா விதமான சலுகைகளையும், வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, நம் மாநிலத்திலுள்ள நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரிக்கச் செய்து, அதன்மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க, முக்கியமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சமயத்திலே மத்திய சர்க்கார் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான உரத்திற்கும், பம்பு செட்டு களுக்கும் வரி விதித்திருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அதையும் நம் மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துக் கூறி விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இவைகளின் மீது வரி விதித்திருப்பதைத் தவிர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்த நோய் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துக்கு அளிக்கப்படவேந்த உதவித் தொகையை 35 சத விதத்திலிருந்து 30 சத விதமாகக் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய அளவுக்கு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டிய இந்த நேரத்தில், கொடுக்கப்பட்டுவரும் அந்த உதவியையும் குறைப்பது நன்றாக யிருக்காது என்று கருதுகிறேன். தற்சமயம் உணவு உற்பத்திக் குறைவாக இருக்கும் நிலையிலே இவைகளைக் குறைப்பது நன்றாக இருக்காது. ஆகவே, அரசாங்கம் மீண்டும் இந்தத் தொகையை முன்போலவே 35 சத விதமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டிலே நம்முடைய இந்தப் பேரவையிலே புஞ்சைப் பூமிகளுக்கான அடிப்படை நில வரியை நாம் ரத்து செய்து சட்டம் இயற்றினோம். ஆனால், இந்த வரி விலக்கானது, நீலகிரியிலேயுள்ள காபி, தேயிலை விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் புஞ்சைப் பூமிகளுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இதன் காரணம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தற்சமயம் உதகை ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்குப்ப்ட தேயிலை, காபி விவசாயிகள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் 90 பைசா வீதம், குன்னூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்குப்ப்ட விலகாரிகள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் 90 பைசா வீதமும், நிலவரி செலுத்துகிறார்கள். மேலும் நீலகிரியிலிருக்கின்ற தேயிலை, காபி விவசாயிகள், மத்திய சர்க்காருக்கு ஆயத் தீர்வையும், மாநில சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியும் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, இத்தகைய அதிக வரிகளின் காரணமாக நீலகிரியைச் சேர்ந்த தேயிலை, காபி விவசாயிகள் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களிலே, நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடங்களிலேயுள்ள புஞ்சைப் பூமிகளை நஞ்சைப் பூமிகளாக ஆக்கலாம், பண வசதியிருந்தால். ஆனால், நீலகிரி மாவட்டத்திலே, பண வசதியிருந்தாலும், நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படச் செய்ய முடியாது. காரணம் அங்கு இயற்கை அமைப்பு அப்படிப்பட்டது. அங்குள்ள விவசாயிகள் கையைக் கட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்த்து, மழை வருமா மழைவருமா என்று பார்க்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இந்த நில வரி விலக்கு நீலகிரி மாவட்டத்தில் அந்த சலுகையை அளிக்காததற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்படியான நேரத்தில் இதற்கான விளக்கத்தைத் தெரிவிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த புஞ்சை நில வரி ரத்தை நீலகிரி மாவட்டத்திற்கும் அளிக்கும்படி பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாகப் போதிய மழை இல்லாத காரணத்தினாலும், போதிய விலை கிடைக்காத காரணத்தினாலும், நோய்

[திரு. கே. போஜன்]

[1969 மார்ச் 7]

காரணத்தினாலும், நீலகிரியிலுள்ள கிழங்கு விவசாயிகள், தேயிலை, காபி பயிர் செய்யும் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டமான நிலைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காரிடமும், மற்றும் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், பெற்றுவந்த கடன்களைத் திருப்பித் தர முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிகாரிகள் இன்று விவசாயிகளிடம் அதிகக் கெடுபிடியுடன் அவைகளை வசூல் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையிலே சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமான சிறிய நிலங்களைக்கூட விற்று அந்தக் கடனை அடைக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம் மாநில அரசு அருள்கூர்ந்து அந்தச் சிறிய விவசாயிகள், நீலகிரி மாவட்ட விவசாயிகள் சர்க்காருக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் திருப்பித் தரவேண்டிய கடன்களுக்கு இன்னும் இரண்டாண்டு காலம் அவகாசம் தரவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேயிலை உற்பத்தியை அதிகரிக்க நம் மாநில சர்க்கார் நீலகிரியைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் நில அடைமான வங்கிகள் மூலமாக நீண்டகாலக் கடன் பெற ஏற்பாடு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இதை நான் நன்றியுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இந்தக் கடன்கள் விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்பொழுது, உடனடியாகக் காலதாமதமின்றி கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது உணவு விநியோகத்திலே, கோயம்புத்தூர் நகரத்திலும், சென்னை நகரத்திலும், அவைகளின் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள 45 இலட்சம் மக்கள் படியரிசித் திட்டத்தின் மூலமும், மற்ற மாவட்டங்களில் 130 இலட்சம் மக்கள் குடும்பக் கார்டு திட்டத்தின் மூலமும் பலன்டைந்து வருகிறார்கள். இதற்காக அரசு 8.79 கோடி ரூபாய் நிதியளித்து இருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால், இந்தப் படியரிசித் திட்டம் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இரண்டாண்டுகாலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், ஒருவிதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை. நீலகிரி மாவட்டம் நெல் உற்பத்தி செய்யாத மாவட்டம். அங்குள்ள மக்களில் பெரும்பாலோர் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். குடும்பக் கார்டு மூலம் மற்ற மாவட்டங்களில் விற்பதைக் காட்டிலும், நீலகிரி மாவட்டத்திலே அரிசி அதிக விலைக்கு விற்கப் படுகிறது. ஆகவே, இதைக் கருத்தில்கொண்டு நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக வேண்டி அங்கு படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்தேன். இன்னும் இரண்டு, மூன்று நிமிஷங்கள் கொடுங்கள். இப்பொழுது மழையல்லாத காரணத்தினால், மாநிலத்திலே குடிதண்ணீர் பிரச்சினை, உணவுப் பிரச்சினையையும் மீறி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராம குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு அரசு நடப்பு ஆண்டைவிட அடுத்த ஆண்டு 6 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் வகை செய்திருக்கிறது. இருப்பினும் அது போதாது. இன்னும் அதை அதிகரித்து, குடிநீர்ப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். மலை வாசல்தலமான உதகையில் இரண்டாண்டு காலமாக இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. உதகையிலுள்ள, 50,000 ஜனங்கள் மாத்திரம் அல்லாது, மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்தும், மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும், மற்றும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் வரும் உல்லாசப் பிரயாணிகள் இதனால் அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே, இதைத் தீர்ப்பதற்கு உதகை நகராட்சிமன்றம் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே தலைகுந்தா மின் விசை மூலம் கொண்டுவர, அனுமதி கோரி, சர்க்கார் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக உதகைவாழ் மக்கள் நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கும், நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கும், முன்னாள் பொதுச் சுகாதார அமைச்சரும், இப்பொழுதைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சருமான திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இருப்பினும் இதனால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்த்து விட முடியாது. உதகையில் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத்

1969 மார்ச் 7]

[திரு. கே. போஜன்]

தீர்க்க வேண்டுமென்றால், Parson Valley திட்டத்தை செயல்படுத்த உடனடியாக 36 லட்சம் ரூபாயை மாநில அரசு உதகை நகராட்சிக்கு நீண்டகாலக் கடனாகக் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு முன்வருகிறேன். நமது நிதியமைச்சரவர்கள் வெகு வேகமாகப் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு நிதி அறிக்கையைத் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், முதலிலே கல்விச் சலுகை யளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக தமிழக மக்கள் எதிர்பார்த்து வந்த அந்தக் கல்விச் சலுகை இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபொழுது பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அடுத்து, அரசுப் பணியாளர்களுக்குத் திருமணக் கடன் வழங்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் பாராட்டுகிறோம். அதே சமயத்தில் அரசு ஊழியர்களுக்கு நீண்டநாட்களாக இருந்துவருகின்ற குறையைப் போக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். இன்றைய தினம் விலைவாசி நானக்கு நான் உயர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலையில் அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்து அதை செயலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 7,900 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நல்ல ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுகின்ற பொழுது, கல்வி இலாகாவில் இருக்கிற சீர்கேடான நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். கல்வியிலே புதிய முன்னேற்றங்களை செய்வதற்குரிய முறையிலே கல்வி இலாகா நடவடிக்கைகளிலே மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற வகையிலே அரசு செயல்பட வேண்டும். தனியார் கல்விச் கூடங்களில் கல்வியை தனி ஆதிக்கமாக வைத்து நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தத் தனியார் பள்ளிகளிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த தனியார் துறையிலே இருக்கிற பள்ளிகளை எல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தி அவர்களுக்கு நல்லாழ்வு அளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

துண்டு விழக்கூடிய தொகையை கிராம மக்களிடமிருந்து திரட்டக்கூடிய முறையில் யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் பெரிய அளவுக்கு வாழ்க்கையிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் கிராமப்புற மக்களிடமிருந்து நிச்சயமாக வருவாயை எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்று அழுத்தந்திருத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு 180 கோடி ரூபாய் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் தலையிலே வரிச் சுமையை அழுத்தியிருக்கிறது மத்திய அரசு. அவர்கள் விவசாயத்திற்காக வைத்திருக்கக்கூடிய பம்பு செட்டுகளுக்கும், மண்ணெண்ணெய் போன்றவைகளுக்கும், உரம் போன்றவைகளுக்கும் அதிக வரி விதிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலே நாமும் அதே நிலையை ஏற்படுத்துவோமானால், அரசாங்கத்திற்கு மிகப் பெரிய எதிர்ப்பு கிராமங்களிலிருந்து உருவாகும். இதைக் கைவிட்டு, மத்திய அரசிடமிருந்து தேவையான தொகையைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மாநில அரசு செய்ய வேண்டும்.

பரிசுச் சீட்டு மூலமாக 2 கோடி 40 இலட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண, நடுத்தர மக்களிடமிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய பணமாகும் அது. அந்தத் தொகையை அரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்குவது நலமாக இருக்குமென்று நான் யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிஜன மக்கள் வாழ்க்கையிலே

1-0
பி.ப.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1969 மார்ச் 7]

மிகப் பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்ற நடவடிக்கையும் இதுகாறும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தனியாக ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டி நியமனம் செய்ய வேண்டும். கல்வித் துறையிலே எவ்வாறு முன்னேறுவது, பொருளாதாரத் துறையிலே எவ்வாறு முன்னேறுவது வேலைகளில் அவர்களுக்கு எவ்வாறு வாய்ப்புக்கள் அளிப்பது போன்றவற்றை ஆலோசிக்க ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அதன் மூலம், அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளைப் பெற்று இந்த 2 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாயை அவர்களுடைய நல்லாழ்விற்காக நான் கூறியபடி, பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கும், கல்வித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரமும், உணவு உற்பத்தியும் என்ற தலைப்பில் நல்ல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் மின்சார இலாகாவிலே எந்த வேலையும், நடைபெறுவது மிகப் பெரிய காரியமாயிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே கம்பங்கள் நடடுப் பல ஆண்டுகளாகின்றன. அந்தக் கம்பங்களெல்லாம் மொட்டையாக நிற்கின்றன. அப்படி இருக்கும்பொழுது, எதற்காக நிறுவ வேண்டும். தயவுசெய்து மொட்டையாக இருக்கிற கம்பங்களை எடுத்து விட்டால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இல்லையென்று சொன்னால், மின்சார இலாகாவிலே அதற்குரிய சாதனங்களை எல்லாம் கொடுத்து, மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். பல கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க பம்பு செட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை இம்மாதிரியான ஒரு நிலை இன்றையதினம் இருந்து வருகிறது. அரசு மின்சார இலாகாவை துரிதப்படுத்தி அந்த வேலைகளைச் செய்து முடிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு நல்லகாலமாக வெள்ளம் வரவில்லை. அதிக மழை இல்லாததன் காரணமாக வெள்ளம் இல்லை யென்று சொல்லலாம். வருஷா வருஷம் வெள்ளம் வந்து பயிர்கள் எல்லாம் நாசமாகிவிடும். ஒரு வருஷத்திற்கு 3 இலட்சம் ஏக்கர் வீணாகப் போய்விடும். இந்த நஷ்டத்தை தவிர்ப்பதற்கு முன்னாலிருந்த கால் கிரல் அரசு முன்னால் கலைகட்ட வேதநாராயணன் அவர்களைக் கொண்டு ஆராயச் செய்தது. அவர் ஒரு அறிக்கையை அரசுக்கு சமர்ப்பித்தார். அந்த அறிக்கையில் உள்ளபிரகாரம் அந்த மாவட்டத்திற்கு வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். நிறைவேற்ற வில்லையென்று சொன்னால் நாம் செலவழித்திருக்கிற அத்தனை தொகையும் வீணாகப்போய் விடும் என்பது என் அபிப்பிராயமாகும். அந்த வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு, பல்வேறு வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக மாநில அரசு 624 கோடி ரூபாய்க்கு அறிக்கை ஒன்று தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு 501 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. போட்ட திட்டத்தை மிகக் குறைவான அளவிலிருக்கும்படி மாற்றச் சொல்லி அதற்குரிய தொகையை குறைத்திருக்கிறார்கள். நாம் கோரியிருக்கிற தொகையைப் பெறுவதற்கு இன்றையதினம் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்களைத் திரட்டி அந்தத் தொகையை எவ்வாறு பெற வேண்டுமென்ற நிலையில், இதற்கு முன்னால் தூத்துக்குடி, சேலம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற எழுச்சி நான் நடத்தியதைப்போல் இந்தத் தொகையையும் பெறுவதற்கு ஒரு எழுச்சி தினத்தை நடத்துவதற்கு அரசும், மக்களும் முன் வரவேண்டும். இருபது ஆண்டுகளாக சொல்லிக் கொண்டுவந்த சேது சமுத்திர திட்டத்தை என் இப்பொழுது விட்டிருக்கிறார்கள்? அந்தத் திட்டத்தை விட்டு விட்டார்களா? அந்த திட்டத்தைப் பற்றி நமது அரசு மத்திய அரசிடம் சொன்னார்களா? அல்லது மத்திய

1969 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அரசு அந்த திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்களா என்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ஆகவே, சேது சமுத்திர திட்டத்தைச் சேர்ப்பதன் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கானோருக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்புகள், வசதிகள் ஏற்படும்.

இன்றையதினம் நம்முடைய அரசை எதிர்நோக்கியிருப்பது பஞ்சம். பஞ்சத்தின் காரணமாக ஒரு நெருக்கடியான சூழ்நிலையை நம்முடைய அரசு எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சப் பிரதேசங்களிலே வாழக் கூடிய மக்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதற்கு நாம் சீரான திட்டங்களை அமுல் நடத்த வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அவ்வாறு நல்ல திட்டங்களை அளிக்கின்ற நேரத்தில் இன்றையதினம் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணவுக்காக ஒரு இலட்சம் டன் கேட்டிபுரதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்லப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சர் வருகின்ற பொழுது அவரிடம் கோரப்போவதாகக்கூட செய்திகள் வந்துள்ளன. மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு பஞ்சம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசினாலே மற்ற மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு நாம் கோரக்கூடிய அந்த ஒரு இலட்சம் டனினையும் மத்திய அரசு தந்துதான் ஆகவேண்டுமென்று மிக வலிவாக வற்புறுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ள பிரதேசங்களைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். அதிலே எந்தவிதமான தயவு தாட்சண்யத்தையும் காட்ட வேண்டியதில்லை. பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்தினால்தான் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு வேண்டிய செலவினங்களுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து போராடிப் பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படி பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களிலே பஞ்ச நிவாரண கமிட்டிகள் அமைக்கவேண்டும். அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கு (மணி அடிக்கப்பட்டது) வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும். பஞ்சத் தடுப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளிலே உணவுதானியங்கள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். நில வரியினை ரத்து செய்ய வேண்டும். கடன் ஒத்தி வைப்பு செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்னாலே அரசாங்கத்திற்கு ஆங்காங்கு இருக்கிற மாவட்ட கலெக்டர்கள் அறிக்கைகள் அனுப்பியதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த அறிக்கைகளை மாத்திரம் நம்பக்கூடாது. எல்லா கட்சிகளையும் சேர்த்து கூட்டங்கள் நடத்தி அந்தக் கட்சிகளுடைய ஆலோசனை அடிப்படையிலே அந்த பிரதேசங்களில் பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது என்ற ஒரு நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்திய அரசு ஊழியர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகளை நம்முடைய அரசு வாபஸ் வாங்க வேண்டும். வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்பது மாத்திரம் போதாது, இன்றையதினம் உண்ணாவிரதம் இருந்த குற்றத்திற்காக கூட வழக்கு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஜனநாயகம் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக, ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உணவு நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு கொள்முதல் விஷயத்திலே கொஞ்சம் கருராக இருக்கவேண்டுமென்று இந்த சமயத்திலே அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கொள்முதல் என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி உணவு தானியங்களைப் பதுக்குவார்கள்.

பதுக்கல்காரர்கள் இந்த நெருக்கடியை தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கொள்ளை லாபம் அடிப்பார்கள். ஆகவே, கொள்முதலை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டும். மக்களுக்கு விநியோகம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1969 மார்ச் 7]

செய்யும் துறையையும் அரசாங்கமே ஏற்று விநியோகம் செய்யவேண்டும். இடையிலே எந்தவிதமான தரக்களம் இருக்கக்கூடாது. இடையிலே உள்ள தரக்கள் கிடைத்தது ஆதாயம் என்று கொள்ளையடிக்கப் பார்ப்பார்கள். ஆகவே, கொள்முதல், விநியோகம் இந்த இரண்டு துறைகளையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் கிருஷ்ண நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரக்கூடிய திட்டம் ஒன்றை தயாரித்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் கிருஷ்ண நதியிலிருந்து சென்னை நகருக்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதுமட்டுமல்ல, அப்படி தண்ணீர் கொண்டுவருகிற வழியிலே இரண்டு பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு பாசனவசதி கிட்டும், நல்ல விவசாயம் ஏற்படுவதற்கு வழியாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் சென்னையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கமுடியும், அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு ஐயப்பாடு, காவேரி நதியிலிருந்து சென்னைக்கு தண்ணீர் கொண்டுவரும்பொழுது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாசனத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்படும் என்பது. இம்மாதிரி ஒரு அச்சம் மக்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், மைசூர் அரசாங்கம் ஹேமாவதி அணைக்கட்டி, இங்கு வரக்கூடிய உபரி தண்ணீரை தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி செய்வதன் மூலம் காவேரிப் பாசனம் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்ற ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

மேலும், நிதிக் கமிஷனுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய நான்காவது திட்டத்திற்கான நகல் திட்டத்தை இந்தச் சபையில் வைத்து விவாதித்து, அங்கத்தினர்களின் கருத்துக்களைப் பெற்று, அதன் மூலம் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பில் நான் பேசுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக முதலில் தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்கின்ற புதிய வரிகளையும், அதே நேரத்தில் பெரிய அளவிற்கு பட்ஜெட் பற்றாக்குறையையும், புதிய நோட்டுக்களை அடிக்கின்ற முறையில் வழிவகைகளையும் கொண்ட நம்முடைய மத்திய அரசின் நிதி நிலை அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபொழுது, புதிய வரிகள் எதுவுமின்றி, ஏழை எளியவர்களுடைய ஏற்றத்திற்கு வழியாயக்கூடிய வகையில், அதே நேரத்தில் புகுமுக வசூப்பில் இலவசக் காலி தருவதன் மூலம் ஏழைகளெல்லாம் கல்வித் துறையில் ஏற்றம் பெறும் முறையில் புதிய நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதை நான் மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

அரசுத்துறை ஊழியர்களுக்கு, உரிய வயது வந்தும், உணர்வு இருந்தும், அதே நேரத்தில் திருமணத்திற்குரிய பணம் இல்லாத காரணத்தினால், இளமை உணர்ச்சியை அழிந்துக்கொண்டிருந்த ஒரு நிலையை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யத்தக்க வகையில் திருமணச் செலவுகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவுவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசு ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்களுக்கும் இதுபோன்ற பலனை பெறுவதற்கும், மருத்துவ வசதி ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர்களுடைய குடும்பத்தினரும் பெறுவதற்கும் நம்முடைய அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 7] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

வங்கக் கடற்கரை ஓரத்தில், உழைப்பாளர் சிலைக்கு அருகே இளைப்பாறிக்கொண்டிருக்கும், எதையும் தாங்கும் இதயம் கொண்ட நம்முடைய அண்ணா அவர்கள், தமிழின் காதலர், தமிழ் மக்களின் காதலர், யமுனை நதிக்கரை ஓரத்தில் எப்படி ஒரு காலத்தில் எழில்மயமான தாஜ் மஹால் காதலின் சின்னமாக எம்முடைய சமய மன்னர்களின் ஆட்சி காலத்தில் கட்டினார்களோ, அதேபோன்று, தமிழ் நாட்டில் குமரி முனையில் மூன்று கடல்கள் சங்கமமாகின்ற இடத்தில் நம்முடைய தேசிய தந்தை காந்தியடிகளின் நினைவு மண்டபத்தை எழுப்பி, கடற்கரை ஓரத்தில் அழகுக்கு அழகு சேர்த்துள்ளோமோ, அதே போன்றும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கல்லரையைச் சுற்றி எழில்மாடம் அமைப்பதன் மூலம், தமிழின் காதலருக்கு, தமிழரின் காதலருக்கு ஒரு அழகு மணி மண்டபத்தை உருவாக்க இந்த அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள், தங்களுடைய காணிக்கையையும் பொது மக்கள் செலுத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

கேரள, வங்க மாநில அரசுகள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரவேண்டும் என்று மத்திய அரசைப் பார்த்து குரல் கொடுக்கின்ற காட்சியை நாம் வெளி மாநிலங்களில் பார்க்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தருவதன் மூலம் இந்திய ஒருமைப்பாடு எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டில் நிலைபெற முடியும் என்கிற கொள்கையையே நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை. இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்த மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். ஒருமைப்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிற ஜனநாயகக் கட்சியினுடைய கொள்கையும் ஆகும். அந்தக் கொள்கைக்கு ஆதரவு பெருகி வருகின்ற சூழ்நிலை நம்முடைய மாநிலத்திலும் வெளி மாநிலங்களிலும் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தூதத்துக்கு துறைமுகத் திட்டத்தை இந்திய அரசு புறக் கணித்த நேரத்தில் சேலம் இரும்பு ஆலையைத் தூங்க வைத்த நேரத்தில், எழுச்சி நாள் கொண்டாடி, மத்திய அரசின் கவனத்தை ஈர்த்ததுபோல, இப்பொழுது இருக்கிற மாநில அதிகாரங்கள் அதிகப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று கருதக்கூடிய சூழ்நிலையில், ஒரு எழுச்சி நாளைக் கொண்டாடுவதன் மூலம், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரக்கூடிய சூழலை உருவாக்க மத்திய அரசினுடைய கவனத்தை ஈர்க்க அனைத்துக் கட்சிகளையும் கலந்து இந்தப் புதிய அமைச்சரவை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டு காலமாகியும் கலைக்கப்பட்ட முஸ்லிம் வஃபு போர்டு இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை என்கிற குறைபாடு முஸ்லிம் சமூக மக்கள் மத்தியில் பரவலாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் அதற்காக நியமிக்கப்பட்ட தனி அதிகாரி அவர்கள் போதிய அளவுக்கு வழக்குகளை போட்டிருக்கிறார், என்ன நன்மைகள் செய்திருக்கிறார் என்பதை இந்தச் சமூக மக்கள் அறிவதற்கு துடிதுடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய விளக்க அறிக்கையை முஸ்லிம் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொது மக்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் முஸ்லிம் அற நிலையத்துறையில் சார்பாக, சமய உண்மைகளைப் போதிக்கின்ற வகையில் பயிற்சியாளர்கள் பள்ளிக்கூடம் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துதரவேண்டும். முஸ்லிம், ஏழை எளிய விதவைப் பெண்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் கூட்டுறவுத் துறையில் குடிசைத் தொழில்கள் நிறுவுவதற்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு நாடு விடுதலை அடைந்த காலத்திலிருந்து இன்றைய காலம் வரையிலும் முஸ்லிம் சமூக மக்கள் மத்தியிலிருந்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பெரிய குறைபாடு என்னவென்றால், அரசினர் முஸ்லிம் சமூகத் திவுள்ளவர்களை காவல்துறை அதிகாரிகளாக நியமிப்பது அருகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நியமனம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஐயங்

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1969 மார்ச் 7]

கொள்ளும் சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டு காவல் துறையில் பெய்யூடி போலீஸ் சூப்பரிண்டெண்டாக ஒரே ஒருவர் தான் முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து நியமிக்கப்பட்டார். காவல்துறையில் 1964-ம் ஆண்டில் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக 6 பேர்களும், 1965-ல் மூவரும், 1966-ம் ஆண்டில் 13 பேர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அதற்கு முன்னரும் சரி, அதற்குப் பின்னரும் சரி, இதுவரையிலும் காவல்துறை அதிகாரிகளாக முஸ்லிம்கள் நியமிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன். 1964-65-67-68-ம் ஆண்டுகளில் புதிய நியமனங்கள் சூப்பரிண்டெண்டண்டு பதவிக்கு எதுவுமில்லை. 1967-68-ம் ஆண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நியமனம் எதுமில்லை. இந்த ஆண்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் புதிய நியமனங்கள் இல்லாத காரணத்தினால், முஸ்லிம்கள் நியமிக்கப் படவில்லை என்பதை நான் உணர்கிறேன். என்றாலும், இந்தத் துறையிலே நம்முடைய காவல்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விசேஷ அக்கரை யுடன் முஸ்லிம்களின் குறையைப் போக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருகின்ற ஆண்டில் 2,500 தனியார் குழாய் கிணறுகள், 3,000 வடி முனைக்குழாய் கிணறுகள், 14,000 பாசனக் கிணறுகள் தோண்டு வதற்கு நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் அறிகிறேன். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகளோ அல்லது நேரடி பணமாகவோ கொடுக்காமல், இந்தக் கிணறுகளை அரசே தோண்டிக் கொடுக்கமுடியுமானால், தரப்படுகிற பணம் வாங்குவோரால் வேறு துறை களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலம், பணம் வீண் விரயமாகாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, நெல்லை-குமரி மாவட்டங்களில் வாழைப்பழம் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. நல்ல வருவாய் தருவதாகும் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம் வைத்தால் நலமாக இருக்கும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதுறையில் ஒரு நிலையம் இயங்கிவருவதை நாம் அறிவோம். நெல்லை-குமரி மாவட்டங்களில் செல்வாழை, ரஸ்தானி, மட்டி, தேன் மட்டி, எத்தங்காய்போன்ற பல ரகங்கள் உள்ளன, அவைகள் அருகிக் கொண்டு வரும் நிலை உள்ளது. அந்த சூழ்நிலையை மாற்றி, அதைப் பெருக்குவதன் மூலம், உள்நாட்டு உணவுப் பொருள்தேவையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும், வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் அந்நிய செலாவணி வசதியும் கிடைக்கும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாங்குனேரி வட்டத்தில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், மக்கள் எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதே போல, திருச்செந்தூர் வட்டத்தின் தென் பகுதியில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்குனேரியை ஒட்டிய பகுதியாக இருப்பதாலும், துயர் துடைக்கும் பணிக்கு ஒதுக்கியுள்ள பணத்தை திருச்செந்தூர் வட்ட தென்பகுதியிலும் செலவு செய்ய வேண் டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஜீவியத்தோடு இருந்தபோது, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கின்ற நூற்பாலையை ஏழைகளும், நெசவாளிகளும் நிறைந்த, இலங்கை பர்மா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வந்த அகதிகள் அதிகமாக இருக்கிறது மான மேலப்பாளையம் நகரத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்கிற வாக்குறு தியைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது துறைமுகத்திட்டங்களும், வளர்ச்சிப்பணிகளும் நடைபெறும் தூத்துக்குடிப் பகுதிக்குக் கொண்டு போக முயற்சி நடக்கிறது என்று அறிகின்றேன். அறிஞர் அண்ணா ஆன்மாவின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி, ஏழை எளிய மக்களும், பர்மா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து வந்த அகதிகள் நிறைந் திருக்கும் மேலப்பாளையத்தில் அந்த நூற்பாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

புதிதாக ரேஷன் கடைகள் கொடுக்கும் போது, கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள் இல்லாத இடங்களில், பர்மா, இலங்கை அகதிகள், பல சரக்குக் கடைகள் வைத்து ரேஷன் விநியோகம் செய்யும் உரிமை கேட்டால் தரவேண்டுமென்றேன்.

1969 மார்ச் 7]

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

சாஸ்திரி-பண்டார நாயகர் உடன்பாட்டின் படி இலங்கையிலிருந்து வருபவர்கள் அகதிகளாக ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கும் முன்னரே இலங்கையிலிருந்து அகதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களையும் இந்த இலங்கை அகதிகள் பட்டியலில் சேர்த்து அரசு உதவிகள் கிடைக்கும் வகையில் வழி செய்ய வேண்டும் என்றும், அதற்காக மத்திய சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் “நான்காம் திட்டத்தை செயல்படுத்த அவர்கள் நிர்வாக அமைப்பு முற்றிலும் ஆயத்தமாக உள்ளது, மக்களின் நலன்களைப் பெருக்கும் மாபெரும் பொறுப்பில் தோள் கொடுத்து நம்முடன் இணைந்து துணை நிற்க வேண்டிய மத்திய அரசு, நமது முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு நல்கி போதிய நிதி உதவி அளிக்க வேண்டியது அதன் கடமையாகும், இந்த வேண்டுகோளை இம்மன்றத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் ஆதரித்து, அரசுக்கும் அதன் பல்வேறு துறைகளுக்கும் மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதில் தங்குதடையற்ற ஒத்துழைப்பை நல்குவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை” என்று கூறியிருப்பதை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து அமைகிறேன்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70 ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய எண்ணங்களையும் சொல்ல விழைகிறேன். மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணாவின் கல்வி அறிவார்நல் மிக்க தன்மை அவரை உலக உத்தமர்களில் ஒருவராக்கியது. அவர் பெருந்தன்மை படைத்தவர். உலகத்தோரால் போற்றப்பட்ட அத்தகைய சிறப்புக்குரியவர் நம்மை விட்டு சென்றுவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்கு என் இதயம் நிறைந்த அஞ்சலியையும் என் தொகுதி மக்கள் சார்பான அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உத்தமருக்கு இந்திய சர்க்கார், அவரைக் கவனித்து சவ அடக்கத்திற்கு வேண்டிய சிறப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்ததற்காக இந்திய சர்க்காரையும், குறிப்பாக பிரதமரையும் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். அத்துடன் நமது ஆளுநர் அவர்களும், இங்கே ஆளுநர் முதல் அமைச்சர் என்று இல்லாமல் அண்ணன் தம்பி போல் ஒன்றாக இணைந்து இருந்து இந்த நாட்டில் வேறு மொழி இனத்தவர் என்பதே தெரியாத அளவிற்கும் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை யாருக்கும் ஏற்படுத்தாத வகையிலும், காலம் நேரம் பாராது முதலமைச்சர் உடல் நலம் பெற பெரும் பாடுபட்ட அவருக்கும், அவருடைய துணைவியாருக்கும் என்னுடைய மனப்பூர்வமான நல்லெண்ணங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது. அதிலே இதுவரைக்கும் கொள்கை அளவில், மக்களுக்கும் ஆட்சிக்கும் இடையே ஏதாவது கிளர்ச்சி நடந்திருக்கிறதா என்றால், எந்தப் பிரச்சினையும் மக்களுக்கு விரோதமாக ஏற்படவில்லை. இருந்தும், காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். இங்கு சட்டம் அமைதி கெட்டுவிட்டது என்றும், தங்களுடைய பாரம்பரியம் உயர்ந்தது என்பது பற்றியும் பேசுவது என்ன பாரம்பரியம்? நாகர்கோவில் எலெக்ஷன் நடந்தது. அங்கே ஜாதி வென்றது. ஜனநாயகம் செத்தது. எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இதுதான் பாரம்பரியம் போலும். அங்கேயுள்ள நாடார் பெருமக்கள், காமராஜை ஆதரித்தார்கள். அதில் தவறு கிடையாது. காமராஜர் இங்கே பதவியில் இருந்தபோது தமிழருக்குச் செய்தார்கள் என்றாலும் குறிப்பாக நாடார் பெருமக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே - நாடார் இனத்தவர் அவரை ஆதரித்தார்கள். அந்த விதத்தில் காமராஜர் வெற்றி பெற்றார். அவர் வெற்றி பெற்றால் தங்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று எண்ணியே மனப்பூர்வமாக அவரை நாடார் பெருமக்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜாதிவென்றது. ஜனநாயகம் செத்தது. ஜாதி இருக்கும் வரை, ஜனநாயகம் பிழைக்காது. ஜனநாயகத்துக்கும், ஜாதிக்கும், நேர் விரோதம். ஜனநாயகம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் கல்வி, ஒழுக்கம், நேர்மை உள்ள

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1969 மார்ச் 7]

வர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற வேண்டும். பணம் இருப்பவர்கள், ஜாதி மக்கள் பெருவாரியாக இருப்பவர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள். அது தான் உண்மை. மறுத்துப் பேசுவதற்கு பயன் இல்லை. ஜாதி இருக்கும் வரை, ஜனநாயகம் தழைக்கவே செய்யாது. நம் நாட்டில், அதுவும் குறிப்பாக, கல்வியறிவு குறைவாகவும் உயர் கல்வியில் 10 சதவிகிதம் கூட படித்தவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்று நிலை இருக்கும் போது நாட்டில் ஜனநாயகம் என்பது வெறும் கேவிக் கூத்தே. ஜாதிகள் இருக்கின்றன. ஜாதி அடிப்படையில் சில சலுகைகள் பெற முடிகிறது. அதற்கெல்லாம் வழி வகுத்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். மக்களிடம் ஜாதி வெறியை ஊட்டினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பாரம்பரியம் பேசுகிறார்கள். இந்திய சுதந்திரம் கிடைக்கப் போராடிய போது ஏதோ நாட்டு மக்களில் சிலர் ஏகோபித்து சுதந்திரம் வேண்டாமென்று முடிவு எடுத்தது போலவும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் பல தியாகங்கள் செய்த தால் தான் சுதந்திரம் கிடைத்தது போலவும் கீழான ஒரு கொள்கையைப் பேசி வருகிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை அவர்கள் பேசக் கூடாது. அன்றைக்கு இருந்த அரசியல் கட்சிகளிலே அது முன்னணியில் இருந்தது என்று வேண்டுமானாலும் பெருமைப்படலாம். இன்றைக்கு 20 ஆண்டு காலமாக ஆட்சி நடத்தினார்கள். எந்த அளவில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள்? நிச்சயமாக ஒன்றுமில்லை. அடிப்படை அபிவிருத்தி ரேஷனே கூட மாறவில்லை. நாங்கெல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதிகள். ஒரு எம்.எல்.ஏ. என்றால் கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் மக்களுடைய பிரதிநிதி. எங்கள் எண்ணத்தையெல்லாம் தெரிவிக்க இந்த சபையிலே பத்து நிமிஷம் தான் கொடுக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. அமைச்சர் பெருமக்கள் சொல்லுகிறார்கள், என்ன குறைகள் என்றாலும் அதிகாரிகளிடம் சொல்லுங்கள், உடனுக்குடனே தீர்ப்பார்கள் என்று. ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த அளவில் பெருவாரியானவர்கள் செயல்படவில்லை. நாங்கள் எழுதும் கடிதங்களுக்கு பதிலே அனுப்புவதில்லை. போய்நேரில் சொல்வது என்றாலும் ஒரு எம்.எல்.ஏ.க்கு ஒரு நாளுக்கு ரூ. 10, 15 வாடகை வண்டிக்கு செலவாகும். கிடைக்கும் இந்த 250 ரூபாயில், லெட்டர் பாட் முதற்கொண்டு நாங்களே வாங்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஸ்டாம்பு சார்ஜ் இருக்கிறது. டெலிபோன் சிலவு உள்ளது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது நிலைமைகளைச் சீர் செய்ய அமைச்சர்கள் ஏதாகிலும் அருள் கூர்ந்து வழிவகையெல்லாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசியல் புனிதமானது. ஆனால் அரசியல் அயோக்கியர்களுக்குத் தான் புகல் இடம் என்று சிலர் பரப்பிவிட்டார்கள். அதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கலாம். ஆட்சிப் பெறுப்பு வந்த பிறகு அரசியல் கட்சிக்கு அந்தப் புனித தன்மை இரட்டிப்பாக வேண்டும். நல்ல தூய எண்ணத்தை நடைமுறைப்படுத்த நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு நல்ல முறையிலே அதிகாரிகளும் ஒத்தழைக்க வேண்டும். நாங்கள் ஏதோ 130 எம்.எல்.ஏ.க்களோ அல்லது ஒன்பது, பத்து அமைச்சர்களோ இருந்து நல்ல கொள்கைகளை வகுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. வெற்றி பெற இலட்சோப இலட்சம் சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் நல்ல முறையில் மனிதாபிமானத்தோடு செயல்பட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மேலும் ஒரு வேலையிலே சேரும்போதே மற்ற இலாகாக்கவிலோ கம்யூனிடி சர்டிபிகேட், காண்டக்ட் சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்று பலர் கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வேலைக்கும் சில அடிப்படை தகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தகுதி அடிப்படையில்தான் வேலை தரப் படுகிறது. முன்பின் தெரியாதவர்களுக்கு எல்லாம் காண்டக்ட் சர்டிபிகேட் கம்யூனிடி சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கம்யூனிடியை தவறாக கொல்லி சலுகைபெறும் தவறு செய்பவர்களைக் கண்டிப்பிடுத்து கடுமையாக தண்டித்தால்போதும். அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டிய வேலை இது. காண்டக்ட் சர்டிபிகேட், கம்யூனிடி சர்டிபிகேட் கொடுப்பது எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும், எம்.பி.-க்களுக்கும் தொந்தரவாகத்தான் இருக்கிறது. சர்டிபிகேட் கொடுப்பவருக்கும், பெறுபவருக்கும் பல சமயங்களில் சம்பந்தமே இராது. இதுவரை யாரும் கெட்டவர் என்றே சர்டிபிகேட் கொடுத்ததும் இல்லை.

1969 மார்ச் 7]

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

அடுத்தபடியாக சட்டப் பேரவைக்கு பார்வையாளர்கள் வருகிறார்கள். இந்தப் பேரவையில் கபாசிடி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைப் பார்த்து ஒரு கிளார்க்கை வைத்து அனுமதிச் சீட்டை வழங்கிவிடலாம். இங்கு வருபவர்களை எல்லாம் எம்.எல்.ஏ.-களிடம் தான் அனுப்புகிறார்கள். இதனால் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் மக்களுக்கும் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. சமார் 100, 200 பேரை வரிசையாக நிற்க வைத்து இடம் இருக்கும் வரையில் அனுமதித்தால் போதும். இதற்கு எம்.எல்.ஏ.-யை பார்க்கவேண்டும். அனுமதிச் சீட்டு வாங்க வேண்டும் என்று முறைகள் எல்லாம் தேவை தானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் உங்களுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : பொதுப் பிரச்சினைகளை முடியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக் கூட நேரம் இல்லை. மேலும் தொழில்கள் தேசிய மயமாக வேண்டுமென்று சிலர் பேசினார்கள். நேற்றைய தினமணி தலையங்கம் இது குறித்து மத்திய சர்க்காரிலே 3,500 கோடி ரூபாய் செலவழித்து திட்டமிட்டு பொதுத் துறையில் 80 நிறுவனங்களை அமைத்துள்ளது. அவைகளில் மட்டும் சமார் ரூ. 200 கோடி நஷ்டம் 1967-68-ல் ஏற்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளது. பொது மக்களின் பணத்தை வரியாக வாங்கி இப்படி விரயமாக்குகிறார்கள் மத்திய அரசினர். இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த அரசைக் குறை கூறுகின்றனர். இது குறித்து இந்த சட்ட மன்றத்தில் பேசிய திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்களும் திரு. சின்னராஜ் கவுண்டர் அவர்களும் நல்ல பல கருத்துகளைக் கூறினார்கள். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். உண்மையில் தேசியமயம் என்பது சிறப்புக் குரியது தான். ஆனால் நாட்டு மக்கள் அதனை பின்பற்றக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய எண்ணம் இல்லை. சென்னையிலே நடக்கிற பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதனால் சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) மேலும் தொடர்ந்து பேச வாய்ப்பு இல்லாததால், இந்த அளவோடு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் சிலர் பேச வேண்டியிருப்பதால், இம்மன்றத்தின் நிகழ்ச்சி அரை மணி நேரம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மேல் பேசுவதற்கு முன்னால், மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்ன அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மக்கள் விரும்பக்கூடிய அம்சங்களை, ஏழை எளிய மக்களுடைய துன்பங்களையும் துயரங்களையும் தீர்க்கக்கூடிய வகையில் வரியே இல்லாத பட்ஜெட்டைத் தயாரித்ததற்காக நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். வரவுசெலவு அறிக்கைகள் ஆண்டுதோறும் சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. தமிழகம் முழுவதும் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரவசதி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் ரோடு வசதி, எல்லாக் கிராமங்களிலும் குடிதண்ணீர் வசதி, எல்லா கிராமங்களிலும் நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரித்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் சொல்லி கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வறட்சி நிலையில் இருக்கிறதென்பதை நான் சொல்லித்தான் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. இன்றையதினம் தமிழகத்தில் பெரும்பகுதியான மாவட்டங்கள் வறட்சியால் வாடுகின்றன. இராமநாத

ம.ப.
1-30

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1969 மார்ச் 7]

புரம் மாவட்டம் எப்பொழுதுமே வறட்சியான மாவட்டம். என்னுடைய மாவட்டத்தில் கரியாப்பட்டி, முதுகுளத்தூர் பகுதிகள் மிகமிக வறட்சியான பகுதிகளாகும். காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு கொள்கையைப் கடைப்பிடித்து வந்தது. அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருந்த திரு. முத்துராமலிங்க தேவரின் செல்வாக்கின் காரணமாக எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யக் கூடாது என்ற திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் கடைப்பிடித்து வந்தது. பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் இருக்கும் சமயத்தில் நீர்ப்பாசன வேலைகளையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் கிருதுமால் கால்வாய்த் திட்டம், சீமைக்கால்வாய்த் திட்டம், மல்லாங்கிணவு திட்டம் போன்ற பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் கண்மாய்களை மராமத்து செய்ய வேண்டும். என்னுடைய மாவட்டத்தில் வறட்சிப் பகுதிகளில் பஞ்ச நிவாரண வேலையாக ரோடு போடும் வேலையை மேற்கொள்ள வேண்டும். மற்றும் விவசாயிகள் தர வேண்டிய கடனை ஒற்றிவைக்க வேண்டும். பஞ்சப் பகுதிகளில் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி, மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வழி ஏற்படுத்த வேண்டும். நான் கலெக்டர் அவர்களிடம் சென்று “நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துங்கள்” என்று சொன்னேன். அதற்கு கலெக்டர் அவர்கள், “போதுமான அரிசி கிடைக்கவில்லையே” என்று சொல்கிறார்கள். “மக்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். குடும்பம் குடும்பமாக ஊரைவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள், கோதுமையாவது கொடுத்தால் போதும்” என்றேன். இதுபோன்ற காரியங்களைக் கவனித்து உடனுக்குடன் செய்தால் வறட்சிப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு ஓரளவு நன்மையாக இருக்கும். சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறபோது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை தமிழக அரசின்மீது கொண்டு வந்து பேசினார்கள். “இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் வாயில் பெட்ரோலை ஊற்றிக் கொளுத்தியவர்களை யெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விடுதலை செய்துவிட்டது” என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். “அந்தப் போராட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை, போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களையெல்லாம் ‘சர்க்கார் விடுதலை செய்து விட்டது’ என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூறினார்கள். அவர் அப்படிக்கூறியபோது, சட்டமன்ற விதியின்படி எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பிருந்திருந்தால், நான் அன்றையதினமே அவருக்குப் பதில் சொல்லியிருப்பேன். பட்ஜெட் விவாதத்திலாவது பதில் சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் சொல்கிறேன். ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் இங்கே இல்லாதது கண்டு வருத்தப் படுகிறேன்.

1942-ம் ஆண்டு நடந்த ஆகஸ்ட் போராட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சி அதிகாரபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த ஆகஸ்ட் போராட்டத்திற்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லையென்று தீர்மானம் ரூபமாக வெளியிடப்பட்டது. குலசேகரப் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த திரு. காசிராஜன், திரு. ராஜகோபாலன் என்பவர்கள் இருவரும் தூக்குமேடைக்குப் போகும்படியான நிலை ஏற்பட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன், தூக்குமேடைக்குச் சென்றவர்களை விடுதலை செய்தது. ஆகஸ்ட் போராட்டத்தில் பலாத்காரமான வேலைகளில் ஈடுபட்டவர்களையெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியானவுடன் விடுதலை செய்தது. இதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “இந்த அரசு செய்தது தவறு” என்று இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள்.

கீழ்வெண்மணி சம்பவம், வாரியார் நிகழ்ச்சி, மதுரை நிகழ்ச்சி போன்றவை தொடர்ந்து வருகிறபோது, தமிழகத்திலே ஒரு சட்டவிரோதமான நிலைமையை உருவாக்க காங்கிரஸ்காரர்கள் திட்டமிட்டுச் செயல்

1969 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

படுத்திக் கொடுக்கின்றனர் என்றுதான் தோன்றுகிறது. மதுரை சம்பவம் ஏற்பட்டது ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி. குற்றவாளியை போலீஸ் வேனில் அழைத்துச் சென்றார்கள். ஐதூறு பேர், ஆயிரம் பேர் ஒன்றுசூடி போலீஸ் வேனைத் தாக்கி, கற்களால் அடித்தார்கள். இப்படிச் செய்யும் போது இது சாதாரண செயல் அல்ல. அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கு முன்னால் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர் “நான் சம்மனைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை, நீதிமன்றத்திற்குப் போகப் போவதில்லை” என்று பகிரங்கமாகப் பேசியிருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் யார் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து விலகியவர்கள், காங்கிரஸின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு இதுபோன்ற கலவரங்களை, சட்டவிரோதமான காரியங்களையெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது).

பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பேரிலுள்ள வெறுப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட கலவரங்களில் காங்கிரஸ் பெயரை வைத்துக்கொண்டு ஈடுபடுகிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிற இடத்தில் புதிதாக நுழைந்த நாம் நல்ல பெயர் எடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால், தவறான காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். உத்தமர்கள், தியாகிகள் தோன்றிய பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களையெல்லாம் செல்லாக் காசாக்கிவிட்டு, ஒரு புதிய ஸ்டாராக தாங்கள் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அப்படி பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் விழிப்போடு இருப்பதுதான் தேசத்திற்கும் நல்லது, அவர்களுக்கும் நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. கே. முர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துகளைச் சொல்லும் முன்னால் “தமிழன் என்று சொல்லடா, தலைநிமிர்ந்து நில்லடா” என்று நாமக்கல் கவிஞர் வாய்மொழியை நிறைவேற்றிச் சென்ற பேரறிஞர் அண்ணன்—எங்களுக்கு எல்லாம் தலைவராக விளங்கிய அண்ணன்—லட்சோப லட்சம் மக்களின் இதயங்களில் குடிக்கொண்டிருக்கும் அண்ணன் மறைவுக்கு எனது அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொண்டு எனது சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது என்று எதிர்தரப்பில் உள்ள காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணன் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது, எங்கே இருக்கிறது என்று தேடிவர்கள் இன்றைக்கும் இந்த நிதி அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது, எங்கே இருக்கிறது என்று தேடுகிறார்கள். அதோடு மட்டும் அல்ல, இன்று இருக்கிற அரசாங்கம் செய்கின்ற நல்லவைகள் அத்தனையும், செய்கின்ற திட்டங்கள் அத்தனையும் அவர்கள் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவை மரீகல் கண்ணை இருப்பவை—மஞ்சள் கண்ணை இருப்பவை. அறிக்கையில் கூறியிருக்கக்கூடிய எழில் மிக்க திட்டங்கள் அவர்கள் கண்ணில் படவில்லை என்றால் அவை சரியான கண்களாக இருக்க முடியாது. பழுதடைந்த கண்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். குருடனிடம் தங்கத்தையும், வைரத்தையும், கோமேதகத்தையும் கொண்டுபோய்க் காட்டினால் இது என்ன, ஏதோ கல்டோலத்தான் இருக்கிறது என்று தடவிப் பார்த்துச் சொல்வான். அதுபோல வரியே இல்லாத பட்ஜெட்டை, குறையே இல்லாத பட்ஜெட்டை, ஏழைகளின் வாழ்வை வளப்படுத்துகின்ற பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறபோது, இவர்கள் எங்கே இருக்கிறது, என்ன இருக்கிறது என்கிறார்கள் என்றால்—தேடித் தேடி அலைகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குக் கண்டிருந்தும் குருடர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

[திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 7]

நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் டெல்லி பட்ஜெட்டை அவர்களுடைய கட்சி சமர்ப்பித்துள்ள பட்ஜெட்டை பார்த்துவிட்டு அதில் 150 கோடிக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்களே, இதில் ஏன் வரி போடப்படவில்லை என்பது போலப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் போடுகின்ற கேள்விகள்—மத்தியில் 150 கோடிக்கு வரிபோட்டார்களே, நீங்கள் 75 கோடிக்காவது வரி போட்டிருக்கவேண்டாமா என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் கடந்த 19 ஆண்டுகளாக அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு வரிபோட்டே வந்திருக்கிற பழக்கம் உடையவர்கள், அதனாலே வரிபோடவில்லையே என்று ஆயாசப்படுகிறார்கள், வருத்தப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்யப்போகிறவர்களா என்பதை பொதுமக்களின்—ஏழைமக்களின் மன்றம் தீர்மானிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இங்கே எனது அருமை நண்பர் என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் “காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சோஷலிசம் இனிக்காது” என்று சொன்னவர்கள் அல்லவா இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், இதில் என்ன இருக்கிறது என்றார்கள். காகிதப் பூ மணக்காது என்பது உண்மைதான். காங்கிரஸ் சோஷலிசம் இனிக்காது என்பதும் உண்மைதான். மணக்காத காகிதப் பூவை, இனிக்காத காங்கிரஸ் சோஷலிசத்தை யை வைத்துப் பழகியவர்களுக்கு—மாநில சர்க்கார் ஏழைகளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர, நல்ல பல திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கை ஏற்காது, எப்படி ஏற்கும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகாது என்கிற பழமொழி உண்டு. அதைப் போல பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களது அடிச் சுவட்டில் வந்திருக்கிற தம்பிகளுடைய ஆட்சி சோடை போகவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏழைகள் போற்றுகிறார்கள். மக்கள் வாழ்த்துகிறார்கள்.

அதற்கடுத்தாற்போல சட்டம் கெட்டுவிட்டது, அமைதி கெட்டுவிட்டது, நீதி கெட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். மதுரையில் நடந்த நிகழ்ச்சி என்ன? வன்முறை நடந்தது. சட்டத்தை நிலைநாட்ட, அமைதியை நிலைநாட்ட, நீதியை நிலைநாட்ட நீதி மன்றம் கோர்ட்டுக்குச் சிலரை வரவேண்டுமென்று பணித்தது. நீதியை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் அதை மதித்து நடந்தார்களா? அமைதியைக் காப்பதற்காக, நீதியைக்காப்பதற்காக சட்டத்தைக் காப்பதற்காக—நீதி மன்ற உத்தரவுப்படி கோர்ட்டுக்கு வெளியே அழைத்து வருகிறபொழுது, இதுநாறு முந்தாறு பேர்களாக போலீஸ் வாளைத் தாக்கினார்கள் என்றால் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, நீதிக்குப் புறம்பாக, அமைதிக்குப் புறம்பாக யார் நடந்துகொண்டார்கள்? இங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், அமைதியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், நீதியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே சட்டத்தை மதிக்காது, நீதியை மதிக்காது, அமைதியைக் குலைக்கவேண்டும், அராஜகத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றே செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாரியாரைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நாடே அழுகிறது, நாட்டு மக்களே முகிறார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் படைத்தவன் ஆண்டவன் தான் என்பதை வாதத்திற்காக ஒப்புக்கொண்டாலும்—வாரியார் என்ன, அண்ணாவைப் படைத்த ஆண்டவனே—லட்சோப லட்சம் மக்களின் இதயத் தெய்வமாக விளங்கி வருகிற

1969 மார்ச் 7]

[திரு. கே. மூர்த்தி]

அண்ணாவை இழித்துப் பேச முன்வந்தார் என்றால் நிச்சயமாகத் தண்டிக்க
கப்படுவார் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்
கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை நிகழ்ச்சி இன்று இந்த பி. ப.
அளவோடு முடிவுறுகிறது. பேரவை நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் 1-47
மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

எதும் இல்லை.

